போட்டுடனே மெருகான பதத்தில் வாங்கிப்
பேரான ரேக்கு சுற்றி வைக்கத் தின்று போடும்

நீட்டுடனே அள்ஞுக்கி நாலு தங்கம்
கிகழாமல் சுற்றி வைக்கத் தின்று போடும்.

மூட்டுடனே ஆயிரத்துக் கொண்றேயிய
புசியாதே பதிஞறு மாற்று மாகும்

மாட்டுடனே உபசரங் கனிய மாகி
மாசற்ற வீரத்தை யொளித்தார் பாரே.
(௨)

ஒளித்தாரே நாதாக்க ளென்று சொல்லி

உத்தமித் தாய்ப் பாதத்துக் குண்மையாக

அளித்தாரே லோகத்தோர் பிழைக்க வென்று

ஆச்சிசரியம் வீரம் விட்டால் வாதம் போச்சு

களித்தாரே முன் சொன்ன வீரமெல் லாம்

காரமிடும் வயித்தியத்துக் காகுஞ் சொன்னேன்

அளித்தாயே யேமமொன்றுங் காண தேங்கிச்

அணவிகலாய்ச் சுட்டலைந்து மாள்வரன்றுனே

(௫)

மாளாமல் பறங்கி யென்ற பாஷாணத்தை

மகிழ்வாக வைக்கிறதோர் முறையைக் கேளு

தாளாமல் சூதமொரு பலந்தான் பத்து

சாதகமாய்க் கல்லுப்புப் பலந்தா னெட்டு

மீளாமல் வெள்ளை யென்ற பாஷாண மைந்து

அரவியே கல்வத்திற் பொடித்துக் கொண்டு

கோளாமல் திராவகத்தா லெட்டு நாளாட்டிக்

கெடியாகப் பொடிபண்ணி மேருக் கேற்றே

(அ)

மேருக்கே யேற்றிய பின் வாலு கையில் வைத்து

விதமாகத் தீயுங்கள் பனிரண்டு சாமம்

பேருக்கே பதங்கமது யிறங்கி யேறும்

பெருந் தேங்காய் போலிருக்கும் பாஷாணந்தான்

பேருக்கே முன் போல மருந்து கூட்டிப்

பேசாதே திராவகத்தை விட்டு ஆட்டிப்

பாருக்கே பொடி பண்ணி மெருக் கேற்றிப்

பக்குவமாய் வாலுகையில் பதித்திட்டாயே

(௩)

பதித்திட்டுப் பனிரெண்டு சாமந் தினையப்
பகல் முழுது மெரியிட்டு ஆறப் போட்டு

விதித்திட்ட பக்குவத்தி லிறக்கிப் பாரு
மேலோடு தள்ளியே பொடியாய்ப் பண்ணு)

மதித்திட்டு முன்போல மருந்து கூட்டி
மறவாதே மூன்றுதரந் திறந்தா யாகில்

கதித்திட்டு பறங்கியென்ற பாஷாணமாகும்
கண்ணிமைக்குள் ரசித வித்தையாகும் பாரே
(சுர)

பாரப்பா பறங்கி யென்ற பாஷாணந்தான்

பலமெடுத்து அயச்சட்டிக் குள்ளே வைத்து.

நேரப்பா துண்டிப் பால் நாலு சாமம்

நீங்காதே அருக்கிடவே மெழுகாய்ப் போகும்

தீரப்பா யிரும்பு செம்பில் நூற்றுக் கொன்றீ

துடியான ரசிதமது பதினெரு குங்

சீரப்பா சரக்கெல்லாங் கட்டிப் போகுங்

சிறு பிள்ளை யாடு மிந்த வாதந்தானே.

(எ)

வாதமென்றல் கொக்சத்தில் கிடைக்கு மோதான்
மகத்தான யோகிமுதல் ரிஷிகள் சித்தர்

நீதமென்ற பஞ்சகர்த்தா ரிவர்களெல்லாம்
நேர்ப்பாகப் பார்க்கை யிலுந் தப்பிப் போகும்

வேதமென்ற அந்தரத்தின் முடிவுக் கேற்கும்
விரைந்த மனோன் மணித் தாயார் சொல்லயாணும்

பாதமென்றென் சிரசில் வைத்துக் கேட்டுக் கேட்டே
பரிவாகப் பிள்ளைகட்கா யுரை செய்தேனே

பறங்கி பாஷாண வைப்பு - அ. (அ)

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை

போகமுனிவர் அருளிச் செய்த

அறுபத்தாறுவது

போகர் காத்தாம வித்தை செய்தது — கூ.

— × × × —

தானென பிரம கோடி வித்தை செய்தேன்
தாக்கான காத்தாம வித்தை வித்தை
மானென வித்தையிலு மிதிக வித்தை
மாணிக்கள் புகலுகிறேன் மகிமை கேளு
வேனென பட்டமது கெஜமோ பத்து
வேகமுடன் நீளமது கெஜமோ பத்து
பானென வட்டமது நடு வட்டந்தான்
பாய்குடனே வுள் வட்ட முழந்தான் ரெண்டே
(க)

இரண்டான பக்கவட்ட மூன்றே யாகு
மொழிலான நெடுவட்டம் நாலே யாகும்
முரண்டான வெளிவட்டம் சக்கரம் போல்
மூலத்தின் வுள் வட்டம் சக்கரம் போல்
திரண்டான அர்க்கோரம் கம்பியப்பா
திரளான கம்பிகளில் காதுரண்டாம்
உருண்டான நடுக்கம்பில் சூட்சாதாரம்
வக்கமனே புறவட்டம் வளையமாமே
(உ)

வளையுடனே ஒவ்வொன்றில் கொலுசு மாகும்
வரிகளிலே . காந்தமது சக்கே யாகும்
களையுடனே நாரென்ற பட்டே யாகும்
கம்பிகளில் தையல்களை வோட்ட வேணும்
துளையான கொலுசுகளில் குண்டே யாகும்
தேவைத கயிறுகளில் சூட்ச மாட்டி
முளையுடனே பூமிதனில் கயிறை மாட்டி
மூர்க்கமுடன் பறக்குகையில் கயிற்றைத் தட்டே

தட்டையிலே காத்தாடி தான் பறந்து

சந்திரனர் மண்டலத்தி னளவு மட்டும்

நெட்டையிலே தான் பறந்து நின்று வாடும்

நிலையான சூட்சத்தின் சூட்சத் தாலே

மூட்டையிலே அங்கிருந்த கருவைப் போல

மொங்கிடனே நின்றிடும் நெடுநேரந்தான்

சட்டையிலே நாற்பட்டு காற்றைக் கொண்டு

சதியிலே தானெடுக்கும் பாண்மை பாரே

(சு)

பான்மையாம் வளையுவது மேலா காரம்
பற்று கையில் காத்தாடி மேலே நோக்கும்
வான்மையுடன் ஊடுக்கம்பி வட்டங் தன்னில்
ஆகான சூட்சாதி சூட்சங் தன்னை
மேன்மையுடன் கயிர்மாட்டி அறுக்கும் போது
மெல்லெனவே காத்தாடி பிறங்கலாகும்
தான்மையுடன் சுக்கானின் சூட்சமப்பா
காரணியி லாரறிவார் விசுவர் தானே.
(௫)

16.11.83.

விசுவனம் தேவகம் மாறா சித்தன்

வேண்படி செய்து மல்லோ ஆட்சாங்காண்பான்

பசுவுடனே கன் சேர்ந்த கதையைப் போல

கருத்தறியார் முழுமூடர் காண்பரோதான்

முசுறுடைய பிரும்பதினில் காந்தஞ் சேர்ந்து

முடித்தார்கள் காத்தாடி விதை வித்தை

நசுறுண்டாய் ஆட்சாதி ஆட்ச மார்க்கம்

நாமுரைத்த படியாரும் கண்டிடாரே

(சா.)

கண்டபடி கருத்துடைய சித்தர் தாமும்

காசினியில் செய்தவருங் கண்டோரில்லை

கண்டபடி காத்தாயி சூட்சா சூட்சம்

உயிர் நிற்கும் வழியறியார் துறையுங் காணார்

கண்டபடி கருவூரார் செய்து பார்த்தார்

கருத்திலே யவர்தனக்குந் தோன்றவில்லை

கண்டபடி யென்றனுட புத்தியாலே

காத்தாயி யான் முடித்தே னவனி யோர்க்கே.

(௭)

முடித்தேனே தினமென்ற பதியில் தானும்
முனையான காத்தாடி யடிவாரத்தில்
படித்தானமாங் தோணியது மிகபோல் கட்டி
பாங்கான மாளிகைபோல் தானமைத்து
குடித்தனமாக் சனங்கள் பதினாயிரம்பேர்
குடையடியில் தானேத்திக் கொண்டுசென்று
நடிப்புடனே தேவாதி தேவர் தானும்
நாணமுற்று பார்த்திடவே நடத்தினேனே.

(அ)

நடக்கினேன் தீனபதி சனங்களெல்லாம்
நாவுடனே காத்தாடி தன்னிற் கொண்டு
திடத்துடனே தீனபதி மூன்று காதம்
திறமையுடன் சுற்றி வந்தேன் சித்தர் மெச்ச

வடக்கிடமாய் ஆத்திரக் கயிற் திரட்டி
வாகுடனே தீனபதி யிறக்கி விட்டேன்

நடத்துடனே தீனபதி சனங்களெல்லாஞ்
சங்கோவிக் தென்பரி. வன்புற்றரே
போகர் காத்தாடி வித்தை செய்தது - கூ.
முற்றிற்று.

—— x x x ——

உ.

சிவமயம்.

போக முனிவர் அருளிச் செய்த

அறுபத்தாறுவது

நேத்திர ரோகத் தயிலம், கூ,

———— x x x ————

உறுதியா மின்ன மொரு பாகம் பாரு

உண்மையா யுரைக்கிற திருதியாக

இறுதியாய் நெல்லிக்காய்ச் சாறு நாழி

ஈடான கையாந்தகரைச் சாறு நாழி

பறுதியா முசுக்கைச்சா றாழியாகும்

பாங்கான வெள்ளறுகு சாறு நாழி

முறுதியாம் வெள்ளெண்ணெய் படிதானென்று

துடப்புடனே யாவின் பால் படிதானென்று

(க)

ஒன்றன ஆவரை பழநா ளென்று
அத்தமனே யிதற் சேர்க்க மருந்து கேளு
பன்றன கற்கவகை கடுக்காய் தான்றி
பாங்கான சிவதையுடன் நெல்லி தானும்
தன்றன விலாமிச்சு வெட்டி வேரு
தாக்கான சுக்கனடு மகிழுங் கூட்டி
குன்றன நன்னரி கோரை தானும்
குறிப்பான பச்சிலையு மொக்கச் சேரே.

(உ)

சேர்க்கவே வதிமதுரம் தேவ தாரம்.
சிறப்பான கச் சோலம் சீரவி கூட்டி
பார்க்கவே முட்டியுடன் ஆம்பிராணி
பாகமுடன் யேலக்காய் கோஷ்டந்தானும்
தீர்க்கமுடன் வலம்புரிய மிடம் புரியுமாகும்.
திறமான சீரகமு மொக்கக் கூட்டி
ஏர்க்கவே சடாமாஞ்சில் பூலா தானும்
யெழிலான. தண்ணி மிட்டான் கிழங்குமாமே.
(௫)

கிழங்கான சரக்கெல்லாம் வொன்றுய்க் கூட்டித்

கெணிதமுடன் வகை வகைக்குப் பலந்தான் காலாம்.

தழங்கான சரக்கெல்லாம் வொன்றுயிக் கூட்டித்

தயவாக தேங்காய்ப்பால் தன்னிலாட்டி

வழங்கான வெண்ணெய்தனில் கலக்கியப்பா

வாகுடனே மெழுகு பதம் தன்னிற் காய்ச்சி

பழங்கமுடன் கணபதியைப் போற்றியே தான்

பாகமுடன் சிவப்பதாய் காச்சிடாயே.

(௫)

காய்ச்சவே யெண்ணெ தனை வழக்கிக் கொண்டு

கலங்காமல் சீசாவி லடைத்து மைந்தா

பாய்ச்சலுடன் வாரத்திற் கிரண்டு முறையப்பா

பாலகனே மூச்சிவரப் பலனைக் கேளு

தீச்சவென்ற பிடறிவலி சன்னி பாதம்

திகழான மயக்க முதல் கணைதோடும்

மாய்ச்சலுடன் நேத்திரத்தின் ரோகம் போகும்

மகத்தான வொரு தலைநோய் யேகும் பாரே

(௫)

ஏகுமே கபாலவலி சன்னி பாதம்
யெழிலான தலைகனப்பு யெல்லா மாறும்
போகுமே மந்தார காசமாகும்
பொழுவான கண்கூச்சம் புகுவெட்டும் போம்
சாகுமே கண்ணில் நீர் வழிதலும் போம்
சார்பான குதற்கம்மல் சன்னலாறும்
பாகுடனே யித்தையிலம் கொள்ளும் போதி
பழக்குமடா நேத்திரநோ யகலும் பாரே.

(சிறு)

அகலுமே பத்தியமோ உரையக் கேளு
அப்பனே காரப்பனென்ற பதார்த்தந் தள்ளு
விலகவே பகல் நித்திரைக் கொள்ளலாகா
நீடுநாள் வரைக்கும் போகமாகா
தகலவே சிநேகமாம் பண்டமாகா
தாக்ஷணை புளி புகையு மத்தமாகா
புகலவே கலவாங்கி காயரி பாகம்
புகடுடனே யான் வணங்கி புகன்றிட்டேனே
(எ)

புகன்றிட்டேன் குயிலமது யென்ன சொல்வேன்
புகழான அஷ்டகிரி யிதற் கொவ்வாது

தகன்றிட்ட சாத்திரத் திலனேக முண்டு
தக்கவே யாருந்தான் சொல்ல வில்லை

அகன்றிட்ட சாத்திரத் திலனேக முண்டு
அப்பனே யான் சொன்ன கவி போலல்ல

பகன்றிட்ட நாதாக்கள் முனிவர் தாமும்
பாருநீ கோர்வைகளு மனந்த முண்டே

(அ)

உண்டான சாத்திரங்க ளனைக முண்டு
அத்தமனே யென்போலே யாருஞ்சொல்லார்
திண்டான போக ரேழா பிரந்தான்
இரட்டிமனேன் சத்த காண்டங் திறமதாக
பண்டான சீனபதி புலகத் தார்கும்
பலபலவா மோழிவைத்தேன் பாண்மையாக
சண்டாளமான தொரு தேசத் தார்க்குச்
சாற்றினல் பாவம்வரு மென்னலாமே. (சுஉ)

நேத்திர ரோகத் தயிலம் - சுஉ.

முற்றிற்று.

உ.

கடவுள் துணை.

போகர் முனிவர் அருளிச் செய்த

அறுபத் தேழாவது.

பொம்மை காகிதங்கள் ஓட்டம், எ.

நாமனனமை யொன்று சொல்லக் கேளும்
சர்பான காகிதத்தில் தங்க வர்ணம்
காமான மஞ்சளென்ற கோபி தன்னில்
கலரவிடு விளாம் பிசினைச் சமனதாக
பூமான் போலொரு ருவம் யெழுதியப்பா
பொங்க முடனவ் வுருவில் தூவக் கேளு
வேமான மானதொரு சரக்கு சொல்வேன்
இத்தகனே மேன்மையுடன் செய்துபாரே. (க)

செய்யவே சாரமது பல மொன்றாகும்
சேர்மானங் கொள்கி யொரு பலமொன்றாகும்.

துய்யவே சூதமது பல மொன்றாகும்
துப்புரவாம் வெண்வங்கம் பல மொன்றாகும்

நையவே காரமது சினம் காலாம்
நாட்டமுடன் கல்வ மதில் பொடித்து நன்றாய்

வெய்யவே பொடியாக்கி குப்பிக் கிட்டு
யென் மகனே கல்லாலே இல்லு போட

(உ—).

போடவே திலையது வழுவாய்ச் செய்து

பொங்கமுடன் காவரயாங் சுட்டு தன்னில்

கூடவே மணலதனை பாதி கொட்டி

குப்புறவாய் புட்டநடு மையம் வைத்து

மூடவே மணலதனை மேலே கொட்டி

முக்கியமாய் சுட்டு கொண்டு மேலே மூடி

நீடவே திலையது வழுவாய்ச் செய்து

நினைவாக ரவிதனிலே காயப் போடே

(௫)

காய்ந்த பின்பு வாலுகையா மெந்திரத்தில்
கருவாகத் திருட்டி யெட்டு சாமந்
தோய்ந்திடவே காணெரிப்பார் மைந்தா கேளு
தோற்றமுடன் பதங்கமது யேறி நிற்கும்
மாய்ந்திடவே சொன்னமென்ற பதங்கந்தானும்
மகத்தான பதங்கத்தை யெடுத்துக் கொண்டு
வாய்ந்திடவே முன்சொன்ன வரிணந் தன்னில்
மார்க்கமுடன் றுன் தேய்க்க சொலிப்புண்டாமே.

(அ)

ஜொலிக்கவே யெவ்வர்ண மாணிலுங்காண்

சூட்சமுடன் முன்னெருதி மேலே நாவு

பலிக்கவே பிதினியது பதங்கள் தன்னை

பாகமுடன் தானிருக்கும் பண்மைப் பாரு

ஒளிக்கவே செகசோதி யென்ன சொல்வே

ஜுக்தமனே ரூபலா வர்ணங் தோற்றும்

கெலிக்கவே பதங்கமது சொர்ண மென்பார்

பேரான வொர்வங்கக் கூத்து காணே. (௫)

கூத்தான காயிதங்கள் வரண பேதம்
கூறுவேன் மாணாக்கன் பிழைக்க வென்று
நாத்தான வெள் வங்கஞ் சூதந் தானும்
நாயகனே வரிதாரம் மடல் துத் தந்தான்
காத்தான லிங்கமுடன் செங்கால் பச்சை
கருவான காகமொடு கெந்தி நாறுங்
துக்கான சாரமுடன் மதியப் போடு
துடியான கண்டரோடு பேதியாமே
(கூ)

பேதியாம் வரப் பொழியும் பச்சை லோபி

பேரான தாரமுடன் சங்காலி பச்சை

சோதியா மித்தனையும் வரண பேதம்

தேறாத ரூபமது வதிகாய் காட்டும்

ஷாதியாய் கண்டறிவார் ஆரக்கின் பேதம்

அகையுடனே மற்றவர்கள் காணமாட்டார்.

ஜோதியா மித்தனையு மாருதாரம்

நிலையான வரணத்துக் குருதியாமே

போகர் பொம்மை காகிதங்கள் கூட்டம் - எ.

— முற்றிற்று —

உ.

கணபதி துணை.

அறுபத் தெட்டாவது.

சூத முனி நாடி, நடி.

ஆகமது முன்னெகுந்து தாழ்ந்து சற்றே
மயிலது போல்நடை நடந்து மருங்கு மாகில்
சேகமது இல்லையெண் பத் தாறு மாண்டிற்
செப்புவர் மரணமென்று நவிலலாகும்
பேதமது இல்லையிது பிசகிடாமல்
பெரியவன் ஸ்ரீசூத முனி பேசுங்காலே.

௩.

காலான பித்தமது துழயே கண்டு

கன வெருந்து உந்திரல் திட மாச்சு

மாவாகியும் பார்க்க மருந்து மில்லை

மரணமது மூன்று திங்கள் வரிசையாகும்.

நாவான பித்தமது தொய்க்கித் கொங்கி

நடை நடந்து பாம்பது போல் நடக்குமாகில்

மேவான பதி மூன்றந் திங்கள் தன்னில்

வீற்றிருந்த கூடழியும் விரும்பிப்பாரே.

(உ)

பாரப்பா வயித்தியனே மரண நாடி
பாய்குடனே சொல்லுகிறேன் பாரின் மீது
சேரப்பா சீதமது சிலேத்தும மாகும்
சிலதியே யானை போல் நடந்து தாகில்
கூரப்பா சாவு பதி யென்று மாண் புலி
குறையிலை நண்டது போல் நடந்து தாகில்
பாரப்பா நான் வந்து தென்று சொல்லி
மருந்துகளை யருந்தாம லிருக்கி றீரே.

(௫)

இருந்திடவே பின்ன மொரு குற்றான் கேளு
இயல்பான வாதமது கீழே நோக்கி
வருந்திடவே மேலேகி நடக்கு மாகில்
எப்பனை யன்புது நா னாகு மென்ன
மரிந்திடவே பித்தமது தொங்கிச் சற்றே
மணி நாக்கு அசைவது போ லசையு மாகில்
சுரந்திட வே வீக்கமது கதிச்சலாகிச்
சோர்வுடனே வைகுந்தஞ் சுகமாதமே. (ரு)

ஆமடா கண் சிவந்து சிறுத்து வாங்கி

யறிவு கெட்டு மதி மயங்கி யோசை இன்றிற்

போமடா ஆறுநாள் சீவன் போகும்

போகமது வின்று சற்றே பேசு மாகில்

நாமடா பித்தமது விடுவே யில்லை

நம்பரி துவம் புவரும் நாடாதே கேள்

ஏழமடா மூன்றுநாள் சீவன் போகும்

சக்கரமு மறுதியென்றே சாற்றலாமே.

(௫)

சாற்றுகிறேன் வாத பித்த இலேத்தும மென்றுக்

சார்வான தசநாடி பத்துண் டென்றும்

ஏற்றுகிறே னோர் விரலுக் கிரண்டு நாடி

யியலான ஐவிரற்குப் பத்து நாடி

மாற்றுகிறேன் ங்குஷ்ட விரலுக் குந் தான்

வகுத்ததிற் பிராணனொடு அபானன்றனும்

போற்றுகிறேன் தர்சனியாம் விரலுக்குந் தான்

புகழ் பெரியவு தானனொடு வியானனுமே.

(சா)

ஆகுமே மத்திமையாம் விரலிற்றனே
அடுத்து நின்ற கூர்மனே நோக்கா நாளு
போகுமே அகுமி என்னும் விரி விற்றனும்
புகழ் பெரிய சமானனுடு கிரிகரன்றன்
ஏகுமே கனிஷ்டக விரலில் தானே
பியல்பான தேவனுடு தனஞ்செயன்றன்
தாகுமே பிப்படியே விரலில் தானே
தானிருக்கும் தனஞ்சயன்றன் சமானனுமே
(௭)

தனஞ் செயனெங்கிற வாய்வு பத்தேயாகும்

சாற்றுகிறேன் தசநாடி முன்போலே நான்

தனஞ் செய்னிமிடை பிணைடும் பிங்கலையுமாகும்

காட்டி நின்ற சுழிமுனைசிங் குவையுமாகும்

தனஞ் சயனும் புருடனங்காந் தாரயொடு

தனித்து நின்ற அத்தினி அலம்புருடனுங்

தனஞ் செயனுஞ் சங்கினியுங் குகுவோடு

வகுத்து நின்ற தசநாடி பத்தநாமே.

(௮)

பத்தாகும் வாதபித்த சிலேத்தும் மூன்றும்
பக்குவங்கள் தப்பியே பகறு மாகில்

வத்தாத சிதமது வந்து தோன்றில்
வறட்சியுடன் விக்கலது குளிர்ச்சிமேவும்

எத்தாக இளைப்புடனே பேச்சு மில்லை
யிதமான வாதமது விருந்து றென்றல்

அத்தம வர்க்கிருபத் தோர் நாளில் சாவா
ராகியந்தம் பித்த மதைப் பிரிந்து பாரே

(௬௨)

பிரிந்து பார் பித்தமது அசைவு இன்றேல்

தேகம் விட்டேகி விடு மருபதா நாள்

அறிந்து பார் நாடியது முப்பதுந் தான்

வாகாகச் சொல்லி விட்டே னுந்தனுக்காய்

குறிந்துபார் பித்தமொடு வாதம் கூடில்

குறி சொல் வேனே இரண்டிற் குறைந்து போமே.

குறைந்து போம்வாத மொடு சீதங் கூடிற்.

கூட்டிலே மாற்றி விடுஞ் அயத்தை தானும்

நிறைந்து போய்க பயிளை யிறைப்பு மாகும்

நெக்சடைக் கிங் காதடைக்கும் நிலைமையில்லை

மறைந்து போம் பித்தமதில் வாதஞ் சேரில்

வலிக் குன்மம் வாந்தியுமாம் அன்னாற் தாற்றும்

உறைந்து போமின்ன மொரு குறியைச் சொல்வேன்

உயிர் நிலைக்கு விரத நிலை உரைக்கிறேனே. (௧௧)

உரைக்கிறேன் சித்தத்தில் வாதங் கூடா
அதிர வலி கொண்டு மிக வுடம்பு வீங்கும்

நினைக்கிறேன் பித்தமது வசைவு கண்டால்
நெஞ்சு வலி பிறவலிப்பு நெஞ்சக் கித்து

மறைக்கிறே சேரத்தில் மரணமாவார்
மண்டை தன்னிலே வெதும்பி வழியைப் பார்க்கும்

அறைகிறேனோர் மருந்து தனைச் செல்ல வொட்டார்
வாக்கினது கொள்ளுமடா வதின் பேர்த்தகேனோ.

(கஉ)

கேளப்பா மூன்று மிகை வசைவு இன்று
கெடியான ரவி மூன்றில் துறப்பு காண்கில்

நாளப்பா ஆசினத்திற் ஆடு கொள்ளும்
ஊமான புத்திரமுங் இறுத்துப் போகும்

தாளப்பா பிராண வலி யெரிவு குத்துச்
சரீரத்தில் வெயா வெதும்பி வாயு வாங்கி

ஆடப்பா மூலமுளை வெளியிற் காணுங்
சரங்கணுங் சதியோடு சோபங்கணும்
(கரு)

சோபமா யேப்பமது கலந்து காணுத்

சோத்தியங் கனிலையது துணிந்து மெய்தும்

தாபமொடு விக்கல் வந்தால் நீரைக் கட்டிச்

சஞ்சலத்தை யுண்டாக்கி மலமுங் கட்டும்

வாதமுடன் சிதமது கூடும் போது

வந்துவிடு மிருப்புடனே யிருபதானில்

பூதமது கூடுவிட்டு எகிறிப் பாயும்

பொய்யல்ல சூதமுனி புகழ்ந்திட்டேனே

(கசு)

புகழ்ந் திட்டேன் சன்னி யெல்லா மூன்றுக் குள்ளே
பூட்டினேன் அலெற் பணத்தைப் புகழ்ந்துக் கேளு

இகழ்ந் திட்டேன் வாதபித்தம் பார்க்க வேண்டா
பிணிதான சடலமெல்லாம் குளிர்ச்சி யாகு

மகிழ்ந்திட்டேன் இலெற் பணத்தைப் பிரிந்துப் பார்க்கில்
மதித்தெழுந்து துயரதுபோல் பொங்கித் தாண்டல்
தகழ்ந்திட்ட விசை போச்சு ஆவி போச்சு
தப்பாது எழுபதுநாள் தான் சொன்னேமே.
(௧௫)

சொன்னதிலே நாடியெல்லாம் காணீர் காணீர்

சூட்சமாய் நிலையறிந்து சொல்ல வேணும்

இன்னதென வாகாது யென்றே யெண்ணி

இருமாந்து திரிந்தார்கள் காணீர் காணீர்

முன்னதிலே வாதநிலை பார்க்க வேணும்

முறைப்படியே தொந்த நிலை யறியவேணும்

பின்னதிலே வெகுரென்றும் பார்க்க வேண்டும்

பிரிந்து வரும் நாடி யெல்லாம் பேசக்கேளே

(௧௮)

3.12.83

கோளப்பா மூலத்தில் எழுந்த வாய்வு
இருவிதமாய்ச் சொல்லுகிறேன் இனத்தைக் கேளு
நாளப்பா தினந்தோறும் வாய்வு மீறில்
நலமுடனே வயிறிருக்கு மசனஞ் செல்லாச்
சூளப்பா குடல் பொருமி வலியாய்க் காணும்
தொத்து மிகவாத பித்தங் கமனமாகுந்
தூளப்பா தேகமெல்லாம் புண்போலே நோகுஞ்
திக்கெனவே வயிற்கழியுஞ் சீரைப்பாரே.
(கஅ)

பாரப்பா மூலமதி லெழுந்த வாயு

பாங்குடனே தீருவது பதினோர் நாளில்

சீரப்பா தவறாமல் மருந்து செய்தால்

தீருமது வாதபித்த மிதிலே வாங்கும்

ஆரப்பா இதையறிந்து செய்யா விட்டால்

அண்டத்தில் சூடேறும் வாய்வு மீறும்

காரப்பா கிறுணியைப் போற் குணமேகண்டு

தவறு வருமன் பத்தோர் நாளில் தானே.

(ந.அ)

தானென்ற ஷய மிருமல் நாரு காணச்

ஆற்றுகிறேன் பித்தமதில் சிதங் கூடுற்

கோனென்ற சிரசதனில் நீரே கொள்ளும்

இத்துடனே யிருமல்களும் கோழை காணும்

தேனென்ற இளைப்புவரு மிரத்தங் காணுஞ்

தீராத மாத மாறும் செப்பலாகி

பூனென்ற உடம்பதனில் தீரா ரோக

முறைக்கிறே னின்ன தென்று முந்தி முந்தி.

முந்திய நோர் பாதமுடன் புறங்கால் டீக
முகத்திலே வீக்கமது கண்டு தானேற்
பிந்திய நோர் கதிச்சலுடன் கிறுணியாகும்
பேசரிது தீராது சத்திய மாகும்
தித்திய நோர் வாந்தியுடன் விக்கல் கண்டால்
தீராது தீராது திண்ணமாகும்
அந்திய நோர் ஐயமிருமல் சலக் கிறுணி
ஆவுரு தீராது அசாத்தியந் தானே.

(உ.ய)

அசாத்தியந்தான் சொல்லுகிறேன் ராசாங்கத்தி
லறிந்திடவே வின்ன மொன்று மடவாய்கேளு
அசாத்தியந்தா னீர்க் கோர்வை சகியே குன்ம
மானதொரு வலிகுன்மம் யோனிப் புத்து
அசாத்தியந்தான் குறைநோவு நாக்கில் புத்து
அண்டத்தில் பவுத்திரமுந் தொண்டைக் தூதும்
அசாத்தியந்தான் முசல் கிறுக்கு உளவீச் சோடு
ஆனையுந் தீராது அறிந்து காணே.
(உ.க)

நானென்று அலக்கழிச்சல் மகமகப்புந்
தனைதனிலே யகிற் றெருந்த பிளவைக்காலும்
காணென்ற ருத்திர வலி காசி கண்ட மாலை
கன்னக்கிற் புத்துடனே குமரகண்டன்
தேனென்ற மவனாதக் சன்னி வாதங்
சேத்தும சயரோ மாந்தை சுரமாந்தை கவிசை
ஊனென்று உயிரழிக்கு மாவு போகா
தூர்ந பட சொன்னேனாம் வாதனிலைப்பாரே.

(௨௨)

வாதமது கேடு நோக் காதிருந்து

மயக்கத்திற் சேராதே யனல் தாழாதே

பேதமது செய்யாமற் பலத் திருந்தாற்

பிராணனுக் குகே பலத்திருக்கும் பிசகொவில்லை

நிதமது தப்பியே ஐயர் தோடே

நீர் வாதக் கோர்ந்து கீழ் நேரே யோடில்

நிதான வியாதி யெல்லாஞ் செனிப்பித் தோடுங்

நீருடைய வாதநிலை நாடுதேனே.

(உ.ரு)

நாழியுட விந்திகளெல்லாம் வாத வீட்டில்
நாடலா மலையாதே நலமாய்ப் பாரு
தேர வரும் நோய்களெல்லாம் ராசனை வைத்தான்
சேர்ந்து நின்றோர் காணுமது செப்ப வேண்டாம்

தூழ வரும் பித்தமது ராசன் கேடு
சமைந் திருப்பான் தயிரியவா னவன்த் தனல்ல
கொடிய தவமுண்டவர்க்குக் குற்றக் செய்தார்
கொடுமை செய்த சித்தத்தை அழைப்பாரென்றே

அமைத்துடனே அநுபவிப்பான் மித்தராச

னது கேட்பான் சீதமது அம்பு போலே

கனைத்துடனே வந்திருப்பான் கயிறு கட்டிக்

கண்ணெல்லா முழுதி மிரளக் கபந்தான் வந்து

வனைத்துடனே அக்கினியும் ஐந்து கண்ணீர்

மண்ணுமி கரைந்துவிடும் வகைதான் பாரு

இனைத்துடனே கூடுவிட் ஓடகும் பாரு

இன்னமொரு கிரியதனை யியம்புவோமே
(உரு)

இயம்புகிறேன் வாதமொடு பித்தங் கூடி
பிணிப்பான தொந்திப் பெண் றறியலாகும்
நயம்பெற வேசி சேற்பனமுங் கூடிற்றனில்
நாட்டலான குழலமென்றே நாட்டலாகும்

அயம் பெறவே பித்தமது விழ்ந்து போகிற்
சொல்லிது பேசாதே அருக்க நாகும்
இயம்புகிறேன் கபம் வீழ்ந்தா லாரு மாதும்
இனிதான சடலமது ஏகும் பாரே.

(உ-சா)

சடலமது வெகி விடும் வசைதான் கேரு
சாற்றுகிறன் வாதத்தில் நிலையைப் பாரு
உடலமது நடு நடுங்கி நிரைந்து தானல்
ஒன்பதாய் மாதத்திற் சாவா ரென்றுங்
கடலுமது காங்கி விடும் விக்கராசன்
கதித்திருந்து விடுவட்டுக் கபத்திற் சென்றல்
நடலமது குறைந்து விடு மறுபதா நாளில்
நாடுவிட்டு காடுபுகும் நடையைப் பாரே.

(உ.எ)

நடையதுவே யதிர்நாக்கா லாகு காரம்
நாள்தனிலே யறிவார்கள் ஞானுவர்
இடைதனிலே ஏறிவரும் திவனோ சொல்ல
வேதாந்த ஆதமுனி வெளியிற் போட்டேன்
கடைதனிலே யின்ன மொரு ஆட்சங் சொல்வேன்
கருத்தரியா நாளதுவே நீளதாகி
யிடைதனிலே யேழாணர் சாவாரென்று
இல்லூன ஆதமுனி யியம்பினரே.
(உ அ)

இயம்பினர் நாதமெல்லா மிந்த நூலில்
பிடையினிடு பின்கலையுங் அழிமுனையுமாகும்

இயம்பினரி துதானே வாத பித்தமையா
மசைவாரக் காலரையு மொன்று மாகில்

மியம்பினிப் படியே நடக்கும் போது
இருக்கங்க ளொன்றுமில்லை யிருக்கலாகும்

இயம்பினர் குடிலமது தோன்றிற் சித
மெரும்பினர் பிணிபலவு மெய்துந்தானே
(௨௩)

தானென்ற நாடிதனை யறிய வேணுஞ்
சதா காலச்சரித்திரத்தைப் பார்க்க வேணும்

ஊனென்ற தத்துவங்கள் அரைக் கூறும்
உற்றுணர்ந்து பஞ்ச பாதகங்கள் நீக்கி

தேனென்ற மனோன் மணியாள் பாதந் தன்னைத்
தினந் தோறு மாறாமல் சேவித் தேற்றி

நானென்ற ஆணவங்கள் மாய்கை யற்று
நல்ல பரிகாரஞ்செய் நாடி முற்றே
(௯௰)
ஆதி முனிநாடி - ௯௰ - முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

ராஜாங்க காதை. ௨௫.

—— x x x ——

பாதமது முன்னெழுந்து தாழ்ந்து சற்றே மயிலது
போல் நடை நடந்து மங்கு மாகில், சேதமது இல்லை
யென்னி பக்தாறு மாண்டிற் செப்பலாகு மரணமென்று
தீர்க்கமாக, நாதமது குறைந்துவிடில் போலே
கண்டால் நாளெட்டில் மரணமென்று நவிலலாகும்.
பேதமது பிள்ளையிது பிசகிடாமல் பெரிய
அகத்தி ஆதமுனி பேசங்காலே.

(க)

காலான பித்தமது துறையே கண்டு
கனவெகுந்து வந்திடுகில் சீதமாச்சு, மாலா
கியும் பார்க்க மருந்துமில்லை மரணமது
மூன்று திங்கள் வரிசையாகும், நாலான பித்தமது
வெங்கத் தொங்கி நடை நடந்து பாம்பது
போல் நடக்குமாகில், மேலான பதி மூன்றுந்
திங்கள் தன்னில் வீற்றிருந்த சடபதியும்
திரும்பிப் பாரே.

(உ)

பாரப்பா வயித்தியனே மரணநாடி பாங்குடனே
சொல்லுகிறேன் பாரின் மீது, சேரப்பா சிகமது
சிலேற்பனமாகில் திகழியே யானை போல்
நடந்து தாங்கில், கூறப்பாசுவ பதி னென்றி
மாண்டிறந் குறையில்லை கண்டது போல்
கடந்து தாங்கில், மாறப்பா நாள் வந்து தென்று
செல்லி மருந்துகளை யருந்தா மலிருந்திடீரே.

(௫)

இருந்திடவே பின்னமொரு குறிதான் கேளு
இயல்பான வாதமது கீழே நோக்கி, லருந்திடவே
மேலேறி நடக்குமாகில் லப்பனே யன்பது
நாளாகு மென்ன, மறிந்திடவே பித்தமது
தொங்கிச் சற்றே மணிநாக்கு அசைவது போலங்
புமாகில், சுரந்திடவே சிக்கமது கழிச்சலாகிச்
சோர்வுடனே வைகுந்தஞ் சுக மதாமே.

(சு)

ஆமடா கண் சிவந்து அழிந்து வாங்கி யளவு

கெட்டு மதிமயங்கி யோசை குன்றிற், போமடா

ஆறுநாள் சீவன் போகும் பேதமது நின்று

சற்றே பேசுமாகில், நாமடா பித்தமது

விடுவில்லை நம்பரி துவம்பு வரும் நாடாதே

கேள், சாமடா மூன்று நாள் சீவன் போகுங்

சக்கர முமறுகி யென்றே சாற்றலாமே.

(௫)

சாற்றுகிறேன் வாத பித்த சிலேற்பன
மூன்று சுகிதங்கள் தப்பியே கொள்ளு மாகில்,
வாழ்த்துகிறேன் நீதமது வந்தது தோன்றில்
வளர்ச்சி யொடு விக்கல் வருங் குளிர்ச்சி யாகி
மேற்றுகிறேன் இளைப்பு வரும் பேச்சோ யில்லை
யிதமாகவா தமது வீழ்ந்து தென்றல், ஆற்றுகிறேன்
இருபத் தொன்று நாள் சாவான் ஆகிய நகம் பித்
தமதை அறிந்து பாரே. (சா)

அறிந்து பாராஅங்க ணமைந்து முன்னே
அறியாத பிள்ளைகளும் நாடி காண்பார், பிரிந்து
பார் பித்தமது அசைவு நின்றல் பேசரிது
போகமது மரணமாகும், தெரிந்து பார்சிலேற்
பனமும் அசைவு நின்றல் திரேகமது யேகி
விடும் இருபதா நாள் குறிந்து பார் பித்த
மொடு வாதங் கூடில் குறி சொல்வர் யே
மாண்டில் விரைந்து போமே.

(௭)

குறைந்து போம் வாதமொடு சீதங்கூடல்

கூட்டிடவே மாட்டி விடும் சுவாயத்தைத் தானும்

நிறைந்து போம் கப வேளை பிணைப்பு மாகும்

நெக்சடைப்பு காதடைப்பு நிலையே யில்லை,

விரைந்து போம் பித்தமதில் வாதக் சேரில்

வலிய குன்மம் வாந்தியொடு அன்னந் தள்ளும்,

உரைந்து போம் இன்னமொரு குறியைச்

சொல்வேன் உயிர் நிலைக்கு வாத நிலை உரைக்

கிறேனே. (அ)

உரைக்கிறேன் வாதத்தில் சிறங்கூடல் உதிரவலி
கொண்டு மிக உடம்பு வீங்கும், மறைக்க இல்லை
பதினைலில் மரணமாகும், மண்டைதனில் வெகு
வெதும்பிப் பிறவழியைப் பார்க்கும், சுரைக்கின்ற
புளி போல கண்ணே சொல்வேன் கண்டு சொல்வாய்
ராசாங்க நாடிக்குள்ளே, அரைக்கிற மருந்துதனைச்
சொல்ல வொட்டா தாக்கரித்துக் கொள்ளும டா
அதின் பேர் கேளே.

(சூ)

கேளப்பா மூன்று மிக அசைவு நின்றுற்
கொடியாக விரல் மூன்றின் துடிப்புக் காணில்,
நாளப்பாசன ஆசனத்தில் ஆடு கொள்ளும்
நலமான மூத்திரமுங் இறுத்துப் போகும்,
தாளப்பா பிரணவலி எரிவு கொத்துங்
தன் சிரத்தில் வேர் வெகும்பி வாயுமாகும்,
சூளப்பா மூலமிக வெளியில் காணுங் அரங்
காணுஞ் சத்தி யொடு சோகங் காணும்.

(௨)

சோகமது ஏப்பமது வந்து காணும்
சோத்தியங்களில்லை யது அகமே ஆகும்,
தாகமொடு விக்கல் வந்தால் நீரைக் கட்டிச்
சஞ்சலத்தை யுண்டாக்கு மலத்தைக் கட்டும்,
வாதமொடு பித்தமது வந்து கூடும் வந்திடு.
இளைப்புடனே பெருபதா நாள், நமது
கூடு விட்டே யேகிப் போகும் பொய்யலி
ராஜாங்கம் புகழ்ந் திட்டேனே.

(கக)

புகழ்ந்திட்டேன் சன்னியென்ற மூன்றுக்குள்ளே
பூட்டினேன் சிலேற்பனத்தைப் புகழ்ந்து பாரு,
இழந்திட்ட வாத பித்தம் பார்க்க வேண்டாம்
இனிதான உடலெல்லாங் குளிர்ச்சியாகும்,
மகிழ்ந்திட்டேன் சிலேற்பனத்தைப் பிரித்துப்
பார்க்கில், மதித்தெழுந்து துடிபோலேயேகிக்
கண்டால், காழ்ந்திட்டால் வினை போச்சு, ஆவி
போச்சு, தப்பாது என்பதாநாள் தான்
சொன்னேனே.

சொன்ன தினில் நாடி யெல்லாம் காணேர் காணேர்

சூட்சமாய் நிலையறிந்து சொல்ல வேணும், என்ன

தினிலாகாது என்று என்று இருதயத்தில்

வைத்தாக்கால் காணும் காணும், அன்ன

மொழி போலுடைய வாத்தாள் பாதம் வந்தித்து

சிந்தித்து வரைகிறேன் கேள், பின்னதினில்

வேறென்றும் பார்க்க வேண்டாம் பிறிந்து

வரும் நாடியெல்லாம் பேசுகச் கேளே.

(கஉ)

கோப்ப மூலத்தி லெழுந்த வாய்வு கோபித்த
மாய்ச் சொல்லுகிறேன் குணத்தைக் கேளு,
நாமப்பா தினந் தோன்றும வாய்வு பிறந்து
நலமுடனே மலமிருக்கும் கடின மாகும்,
சூநாமப்பா குடலெரியும் வலியே காணுங்
தொநந்தஞ் கருண்டான கரணமாகும், தோமப்பா
மலமீதில் தேரைக் காணுந் திக்கென-
வெல்லாஞ் கதியுந் திரைப பாரே.
(கசு)

பாரப்பா மூலத்திலெழுந்த வாய்வு பாங்கடனே
தீருமது பதினைறு நாள், தீரப்பாத விராமல் மருந்து
செய்தால் தீருமது வாத பித்தம் அதிலே வாங்கும்,
ஆரப்பா இதையறிந்து செய்யா விட்டால் அண்டத்
திற் சூடேறும் வாய்வு மீறும், தாரப் பாகிருணி
போல் குணமே கண்டு தட்டுமது மண்பத்தோர்
நாளில் தானே. (௧௫)

14.12.83

தானென்ற சூய மிருமல் நாபி காணச் சாற்றுகிறேன்

பித்தமதிற் சிறப்புகூட்டிற், கோனென்ற சிரசதனில்

நீரைக் கொள்ளும் குத்துடனே யிருமல் வருமே

கோழை காணுந் தேனென்ற யிளைப்பு

வலிம் ரத்தமே காணுந் தீராது ஆறுமதில்

செப்பலாகும், ஊனென்ற உடம்புதனில்

தீரா ரோகம் உரைக்கிறேன் இன்னமொன்று

முந்தி முந்தி.

முந்திய கோர் பாதம் புரவிகால் பிச முகத்திலே

இக்கமது கண்டதாலே, பிந்திய தோர்

கழிச்சலது கிருணியாகும் பேசரிது தீராது

திண்ணமாக, அந்தரனே வதி மோகதை

யோகத்தால் ஆடை நும்பி வந்த நோய்கள்

சொல்லொணாது, அசாத்தியந்தான் சொல்லுகிறேன்

ராஜாங்கத்தில் . அழிந்திடவே பின்னதென்று

அடைவாய்க் கேளு.

அசாத்தியந்தான் நீர்க் கோர்வை சத்தி குன்மம்

ஆனதொரு வலி குன்மம் யோனிப் புத்து,

அசாத்தியந்தான் குறைவான லிங்கப் புத்து

ஆனதொரு தொண்டை தனில் தூறுமாகும்,

அசாத்தியந்தான் முசல் கிருக்கி உள் வீச்சோடு

ஆராலும் தீராது அறிந்து தானே.

(௧௮)

நானென்று அலக்கழிச்சல் யோனிப்புத்து நனைதனிலே

உதித்தெழுந்த பிள்ளை நானும், நானென்று

உதிர வலி காசநோவு கண்டழுத்த மேகமி

கண்டாம் தீரா ரோகம், தேனென்ற கொசுதனிலே

பவுத்திரங்கள் தீராது இன்னமொன்று சொல்லக்

கேளு, மானென்ற உமாமாந்தை பிள்ளைகளெல்லாம்

மகா வதை பண்ணுமடா வாதநாடி.

காருயுட விதங்க ளெல்லாம் வாத விட்டதில்

நாட்டமலில்லை யதை நலமாய்ப் பாரு, தேக

வரும் நோய்களெல்லாம் ராஜாவைத் தான்

சேர்ந்து நின்றல் காணுமடா செப்பலாகும்,

ஆக வரும் பித்தமது ராஜன் கேது,

அமர்ந் திருப்பான் தைரிய வானனைப்

பார்த்தார், கோபகளா முண்டு அவர் குற்றக்

செய்வோர்க் கிணமாகும் சிதமதையறைப்பாய் நன்றே.

(உ௰)

அமைந்துடனே யனுபவிப்பான் பித்தராஜன்
அது கேட்பான் சுயமான ராசன் தானும், அமைந்
துடனே யெழுந்திருப்பான் அவன் றனக் கேதான்
கண் மூடி முழிக்கு முன்னே பிழைக்காமல்
வந்து, ~~அமைந்துடனே~~ வமைந்துடனே அக்கினியும்
விந்து தன்னில் வந்து மண்ணாய் கரைந்து
விடும் வகைதான் பாரு, இமைந்துடனே.
கூடுவிட்டு யேகும்பாரு இன்னமொரு
குளியதனை பியம்பக் கேளே. (உக)

இயம்புவரே வாதமுடன் சிறங்கூடில் இயல்பாக
தொக்கிப் பெண் றழியலாகும், நயம் பெறவே
சிலேற்பனமுங் கூடிக் காணப் நாட்டலர்
குழலமென்று நாட்டலாகும், அயம் பெறவே
கபம் விருந்தால் ஆறுமாதம் சொல்லரிது
பேசரிது கருக்கதாகும், இயம்புகின்ற
பித்தமது விளைந்துதாலில் இன்தான சடலமது
யேகுஞ் சூரனே. (௨௨)

சடலமது யெகிவிடுமகனே கேளு சாற்றுகிறேன்

வாதத்திலை யக்சேர, உடலமது நடு நடுங்கி

திரையல் கணையும் உத்தமனே நான் காமாத

மரணமாவார், ஜடலமது கலங்கி விடும்பித்த

ராஜன் அகித்திருந்து வீடு விட்டு அபத்திற்கோர்ந்

தால், நடலமது கிறைந்துவிடு மிருபதாநாள்

நாடுவிட்டுக் காடுபுகும் நடையைப் பாரே.

(உ-சை)

நடையதுவே பதின்றாக்கா வாருதாரம் நாள்தனிலே

பதிவார் கள்ளைதவார், அடைதனிலேயேறி வரும்

திவனைர் சொல்ல வேதாந்த ராஜமுனி வெளியில்

போட்டடார், கடைதனிலே பின்ன மொரு

சூட்சகூ சொல்வேன் கருத் தறியும் நாவதுவே

அபிரதாகும், இடைதனிலே யேழா நாள்

சாவானென்று இனிதான ராஜமுனி

இயம்பினரே,

இயம்பினர் நடையெல்லாம் இந்நூற்குள்ளே
இருபத்தஞ் சல்லாமல் வேறேயில்லை,
இயம்பினர் நடையெல்லாம் தெரிவாய்க் காண
அரிதல்ல நடையினை மறியுந் தன்மை,
இயம்பினர் நடையெல்லாம வகையாய்க் கண்டு
இதமாக மாண்டலின் கூறு சொல்ல.
இயம்பினர் நடைகள் தொண்ணூற்றிரு
இயல் பகிர்ந்து குண முறைப் பாய் நடை முற்றே.

ராஜாங்க நடை — ௨௫.
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

எழுபத்தொராவது.

சுப்பிரமணியர் ஞானம் ௱௨,

——— × × × ———.

காப்பு.

ஒழியாத அதிமுனையி லொடுங்கி நல்ல
உற்ற கலைவரசி சிவயோகத் தேகி
வழியான துறையறிந்து மவுனங் கொண்டு
மகத்தான ஆண்டவரை முகமேற் சென்று
தெளிவான ஓங்கார வுருவேல் கொண்டு
தெளிந்து மனதறிவாலே தன்னைக் கண்டு
வெளியான பரவெளியில் தன்னைக் கண்டு
வேதாந்த சத்தி சித்தி ஆதிகாப்பே. (௧)

- நூல் -

ஆதியிலே பராபரத்திற் பிறந்த சத்தம்
அருவுருவாய் நின்ற பரசிவமுமாகி

சோதியென்ற சிவனுட மாயசத்தியாகித்
தொல்லுலகிலெருவகையாந் தோற்றமாகி

நீதியென்ற அறிவதனில் தானாய் நின்ற
நிறைந்த பரிபூரணமாய் நிறைகளமுமாகி.

சாதியென்ற சக்தி சிவமருள் தன்னிலே
சண்முகமும் கணபதியுந் தானுண்டாச்சே

(௨)

22.12.83.

உண்டான சக்தி சிவம் யேகமாகி.

உளங்கனிந்து பூரணமாய் நிற்கும் போது

குண்டான மாங்கனியைக் கையில் வாங்கி

குமரனுடன் கணபதியைக் குணமாய்ப் பார்த்து

நன்றாகச் சிவமாய் வந்த பேர்க்கு

நல்ல கனிதானிவோ மென்று சொன்னார்

பண்ணுன கனியறிந்து குமரன்றானும்

பாய்ந்து மயிலேறி கிரி வலஞ் சென்றாரே.

(௩)

சென்ற பின்பு கணபதியு மாலோசித்து
தீர்க்கமுள்ள மேருகிரி நீர்தானென்று
கண்டவுடன் சிவனுமையாள் பாதந் தன்னைக்
கருத்துடனே சுற்றிவந்து கனியை வாங்கிக்
கொண்டு வந்த சிவனுமையைத் தியானஞ் செய்து
குறியறிந்து நெறிதமக்குள் திருவைப் போற்றி
நின்றுருகி கண்டறிந்து நிற்கும் போது
தீர்க்கமுள்ள கணபதியை வாவென்றாரே.
(௫)

ஊவென்றே பெருத்தணைத்து அருட் பாலீந்து

மகத்தான ஐவருக்கும் பீடமாகி

ஆவென்று மூலமதிற் கரசாய் நின்று

ஐந் தெழுத்திற்கு யிரான ஆதியாகி.

கூவென்ற சத்துசித்த அந்தமாகிச்

குவிந் தெழுந்த வாசிதிரு தேசியாகி

பூவென்ற வாயிரத் தெண் மலருக்குள்ளே

பொருந்தி மனவதிவாலே யிருந்து வாழே

(ரு)

இருந்துவா மென்றுரைத்த வேளை தன்னில்

ஏகாந்த மயில்வீர னெதிரில் வந்து

அருந்தவமாய் நின்றநிலை தன்னைப் பார்த்து

அருமையுள்ள கண்மணியே வாவென்றே தான்

வருந்தியே மாங்கனி யொன் றீந்து நல்ல

மகத்தான அண்டாண்ட வரைகள் அத்தி

திருந்தியே தீர்க்காயுள் பெற்று வாழ்ந்து

தீர்க்கமுடன் மலைக்கரசா யிருந்து வாழே

(சுப)

வாவென்று சொன்னவுடன் மயில்வீரன் தான்
மகத்தான சிவசக்தி பதமேற் கொண்டு
ஆவென்று மயிலேறி கயிலாசத்தை
யாவருடன் சுற்றி வரும் போதிலே தான்
ஆமென்று இமயகிரி வட பாகத்திற்
சுத்தி சித்தமான தபோதனர்கள் கண்டு
தாள் பணிந்து வணக்கமதாய் நிற்கும் போது
தபோதனர்கள் ரிஷிகளுமே தான்வந்தாரே.
(௭)

வந்தவரைத்தான் பார்க்க வரையில் நிற்க.

மகத்தான சற்குருவென் றடி பணிந்து

இந்த மலைச் சாரலிலே வெகு நாளாக

இன்பமுடன் றவஞ் செய்து வாழ்ந்தோமையா

அந்தரமாய் ராட்சதர்க ளண்டி வந்து

அலங்கோலஞ் செய்துமே துரத்துகின்றர்

அந்தரமாயிருந்து தவங் காருமென்று

அத்த சித்தமாய் தவத்தைத் துடங்கினரே.

(அ)

திடங்கி மனத்திடங்கிலை தன்னைக் காத்து

சுத்த முடனின்று விளையாடும் போது

அடங்கி மனமடங்காத அசுரர் தானும்

அக்காமலமும்பு செய்ய மகத்தைப் பார்த்து

திடங் கொண்டு மயிலேறி செவ்வேல் கொண்டு

இவர்ந்து வரு மசுரர்களை மாள வென்று

படங்கி. விந்து வேல் முனையைத் தியானம் பண்ணி

பாயவிட அசுரர்களை பறந்து போச்சே,

(கூ)

பறந்து போய் பலவிதமாய் ரூபம் கொண்டு

பந்தி பந்தியா யசுரர் மறைந்து வந்தார்.

இறந்து வந்த சேனைகளை நன்குயிப் பார்த்து

தீர்க்க முள்ள மயிலேறித் தெளிந்து நின்று

அறைந்தறைக்க வேணுமென்று ஸ்தூல சூட்சம்

அரூப மென்னும் காரணமாய் ரூபம் கொண்டு

நிரந்தரமாய் வந்ததொரு அசுரன் தன்னை

கீர்த்தி தூளி செய்து தவ நிலை கொண்டாரே.

(ம)

நிலை கொண்டு நின்ற மெய்யர் கொண்ட இச்சை
நேர்மையுடன் தவஞ் செய்யு முனிவர் கண்டு
கலை கொண்டு மனந் தெளிந்து மகிழ்ச்சி யாகி
கானமயில் வீரனை கருதிப் போற்றி
தலை கொண்டு தாள் பணிந்து அருட்கண் பெற்று
தபோதனரும் ரிஷிகளுமே தாள் பணிந்து
நிலை கொண்டு நின்றுவர வேலர் தன்னைத்
தெரிசித்து அவரவர்கள் பதி சென்றாரே.
(கக)

பதி தேடிய வரவர்கள் செல்லும் போது
பக்தியுள்ள அகத்தியமா முனிவர் வந்து

விதியறிந்து அசுரர்களை மாள வென்று
வெற்றியுள்ள வடிவேலைத் தியானம் பண்ணி

கெதியறிந்துள் தாலமுடன் ஆட்அம மாகி
கிருபையுள்ள காரண மாம் ரூபங் கொண்டு

சதியறிந்து சங்காரஞ் செய் தீரையா
சண்முகமே யென் குருவே சரணந் தானே

(கஉ)

சரணமென்ற அகஸ்தியமா முனியைப் பார்த்து

சண்முகமாய் நின்றவடி வேலர் தானுந்

திரணமதாய்த் தானறிந்து யோநீ றென்ன

திருவரையைப் பூசை செய்யுஞ் சேயனென்றார்

கரணமந்தக் கரணமதாய் வந்ததே தோ

கருணையுடன் வாருமென்று கடாட்சம் நல்கித்

தருணமறிந்து தவுவது தருமமென்று

சங்கையுடன் தான் வந்த வகை செல்வீரே.

(காவ)

சொல்லென்று மயில்வீரன் கேட்க வந்தச்

சோதிமயமான தொரு அகஸ்தியர் சொல்வார்

நல்லென்று வந்த தொரு அசுரர் தன்னைச்

சண்முகமாய் நின்றவர வேலு கொண்டு

சொல்லென்று சங்காரஞ் செய்த தீரந்த

திருவிசுருவாய் நின்றகா ரணத்தைக் காட்டி

உள்ளென்ற ஆதார ஸ்தான ஆக்குமம்

உண்மையென்ற காரணமு முறை செய்வீரே. (௧௪)

உரை செய்வீ ரென்று சொன்ன அருதி கேட்டு
உண்மையென்று மயில் வீரன் உறுதி யாகி
நிரை செய்து ஏஸ்கியங்கள் தானுண் டாக்கி
க்ஷேமமுடன் அகத்தியமா முனிவா வென்று
அரையதிந்து அருகிருத்தி ஹோமக் குண்டம்
ஆதியென்ற மந்திரத்தி லக்கினி யுண்டாக்கி
புரை யதிந்து மந்திரங்கள் ஜெபிக்கும் போது
பூரணமாய் கும்பமதில் தானுண்டாச்சே. (௧௫)

உண்டான பூரணமாய்க் கும்பம் வாங்கி

உண்மையென்ற மாமுனிக்கு அபிஷேகித்து

நன்றான நவக்கிரக மொன் பதுக்கும்

நலமான அநுக்கிரக நிலையுங் காட்டி

குன்றான அநுக்கிரக வாசல் காண்க

குவிந்து மனதறிவதனில் வின்னென்றானே.

(க௯)

வின்னென்று விசையுடனே முனை நாவுண்ண

மெய்யிஞ்ஞான வாசலது திறக்குமப் போ

கன்னென்ற கபாட வழிக்குள் ளே நின்று

கலையதிர்ந்து வாசியினில் கமல நோக்கி

யுன்னென்று மூலமதில் வங்கென்று பூரி

யுரிந்தி யென்ற சமாதியிலே சிங்கென்று ரேசி

என்னென்று மிப்படியே கொண்டு நன்றுய்

யோகமுள்ள தசதீட்சை யுண்மை கேளே (சுள)

உண்மையுடன் அதிக்கையிலே மின்னொன்றாக்கி

உறுதியுடன் ஆதார தீட்சை சேரு

நன்மையுடன் ஓங் ரீங் அங் உங் கென்று

காட்டமுடன் பதினாறு உருவே செய்தால்

தன்மையுடன் கணபதியும் பிரகாசிப் பார்

தானமென்ற அஞ்ஞையிலே தன்னைப் பார்த்து

நுண்மையுடன் ஓம் நமசிவாயா மென்றல்

நோக்கி முன்னே பிரமந் தரிசனமாமே. (கஅ)

ஆமப்பா நமசிவாய நமவென்று

அதின் பிறகு வயநமசி வயநம சிவாவென்றும்

தாமப்பா தலைகாலாய் மாறிக் கொண்டு

அவ்வகையுடன் கால்தலையாய் மாறிக் கொள்ளு

ஆமப்பா நமசிவய நம்சிவய நமவென்றும்

அதன் பிறகு சிவயநம சிவயநமவென்று

ஓமப்பா நமசிவய வென்று மாற

உண்மை யென்ற ஆதாரஞ் சித்தியாமே.

(௧௬)

30-12-83

சித்தமுடனைந் தெருத்தை மைந்தா நீயும்

செம்மையுடன் தலைகாலாய் கால்தலையாய் மாற

சுத்தமுடன் ஆதார தேவதைகள் வந்து

சொன்னபடி யிருதயத்தில் சுகமாய் நின்று

பத்தியுடனிப் படியே நியாணம் பண்ணிப்

பதிவாக வீபூதியுந் தாமாயிப் பூசி

நித்தியமுமிப் படியே செய்து நின்றால்

நிலையில்லாத் தூலசடம் நிலைக்கும் பாரே. (உக)

பாரப்பா மலையதிர்ந்து நிலையில் நின்று

பத்தியுடனேதார சூட்சங் கேளு

நேரப்பா ஓம்கிலி அங்கென் றேது

நிலையதிர்ந்து அங்கிலி நங்கென் றேது

காரப்பா மங்கிலி இங்கென் றேது

கருணையுடன் இங்கிலி வங்கென் றேது

காரப்பா வங்கிலி யங்கென் றேது

சவுதியாம் அங்கிலி மங்கென் றேதே. (உக)

ஓதியபின் யங்கிலி உங்கென் றோது
யுண்மையுடன் அங்கிலி அங்கென் றோது
நீதியுடன் அங்கிலி மங்கென் றோது
நிலையறிந்து மங்கிலி றீங்கென் றோது

ஆதியுடன் றீங்கலி ஓமென் றோது
அப்பனை தலைகாலாய் மாறி யோது

சோதியுடன் அறினையிலே மனக் கண் சாற்றி
சுத்தமுடன் விபூதியை நீ தரித்துக் கொள்ளே.
(௨௨)

கொள்ளப்பா விபூதியையே தரித்துக் கொண்டு

கூர்மையுடன் கால்தலையாய் மாறிக் கொண்டு

சொல்லப்பா ஓங்கிலி நீங்கென் றேது

சுத்தமுடன் றீங்கிலி மங்கென் றேது

ஜில்லப்பா மங்கிலி யங்கென் றேது

விவரமதாய்த் தோற்றமடா செய்கையாவும்

உள்ளப்பா மங்கிலி சிங்கென் றேது

அத்தமனே சிங்கிலி மங்கென் றேதே. (உரு)

ஓதியபின் லங்கிலி சிங்கென் றேது

அத்தமனை சிங்கிலி மங்கென் றேது

நீதியுடன் மங்கிலி நங்கென் றேது

நிலையறிந்து நங்கிலி யங்கென் றேது

சோதிரிடன் மங்கிலி ஓமென் றேது

அக்கமுடன் ஸ்ரீ.ராறு தவமுஞ் சித்தி

விதியென்ற ஆதார மேலாதாரம்

வண்ணடங்கி கண்ணடங்கி மேவி நில்லே
(உஷ)

நில்லப்பா கண்ணடங்கி வின்னென் றாணி

நிலையிருந்து பிராணயஞ் செய்தால் மைந்தா.

கல்லப்பா இரேகமது காலனேது

காலனென்றும் வியாதி யெல்லாங் காண தோடும்

உள்ளப்பா வாசியது வுறுதி யாகும்

ஓதுகின்ற மந்திரமுஞ் சித்தியாகும்

சொல்லப்பா ஸ்தூல முடன் சூக்ஷமஞ் சொன்னேன்

துலங்கி நின்ற ஸ்தூலத்தின் அருக்கல் கேளே.

(௨௫)

சுருக்கமுடன் ஆதார தூல சூட்சன்
சொன்னபடி பிராணயஞ் செய்துக் கொண்டு
உருக்கமுடன் செபதபங்கள் பூசையாலும்
உண்மையா யுனக்குள்ளே கண்டு தேறி
பெருக்கமுடன் தானிருந்து சீவான் மாவே
பிரணவமாய் நின்றபரம் நிறுமாகி
நெருக்கியந்த அண்ட வெளிக் குள்ளே சென்று
நேமமுடன் பிராணயம் நினைவாய்ச் செய்யே
(உஅ)

செய்யப்பா பிராணயம் நினைவாய்ச் செய்ய

சிவ சிவா கருமானம் செப்பக் கேளு

பொய்யப்பா போகாது பிராணய வாய்வு

பொருந்தி நின்று விளையாடும் புதுமை கேளு

பையப்பா சுழினையிலே மின்னென் றாணி

பதியாக மூலமதில் வங்கென்று பூசி

மெய்யப்பா சுழினையிலே சிங்கென்று ரேசி

வேகமுடன் கண்டமதில் அங்கென்று கும்பே.

(உஎ)

அங்கென்று கண்டமதில் கும்பித்தே நான்
அசையா துவாசிதிரு வாசி நாளும்
செங்கமலமான சுழி பிண்டத் தேறும்
திருப்பியந்த பிண்டமதில் சென்று வாகும்
தங்கையுடன் தன்னகத்தில் நானே நானாய்
தன்மையுடன் நின்று விளை யாடும் வாசி
மங்களமாய்ச் சுழுனையிலே மின்னென் றாடி
மார்க்கமுடன் இகபரமா யிருந்து காணே. (உஅ)

31.12.93

காணவே சத்தியவள் தியானம் பாரு
கருவாகச் சொல்லுகிறேன் கருத்தாய்க் கேளு
பூணவே புரைத்திடுவாய் அங்கிங் கென்று
புத்தியுடன் பதிந்து உருவே செய்து
தோணவே விபூதி தானிதமே பூச்சு
சுத்தமுடன் பராசக்தி நிர்த்தஞ் செய்வாளல்
ஊணவே யிப்படியே தியானம் பண்ணி
உண்மையுடன் பிராணிய உறுதிபாரே. (௨௧)

2. [illegible].81

உறுதியுள்ள அகத்தியமா முனியே கேளு

அண்மையுள்ள சத்தியை நீ தியானம் பண்ணி

பருதி மதி சுடரொளி போல் பக்ச கர்த்தன்

பதியறிந்து பிராணயம் பதிவாய்ச் செய்து

~~சு~~ சுருதி பொருளான தொரு பொதிகை மேவி

சுகசிவ பிராண காலவாசி யேறி

கருதிமன மொண்ருகி அடியில் நின்று

வகை மற்ற அமிர்த பானம் கைக் கொள்வாயே.

(கூய)

பானமென்ற மதியமிர்த பானங் கொள்ள

பரப்பிரம மான அறி வழியுங் காட்டி

தானமென்ற ஆதார மேலா தாரந்

தனையறியப் பிராணயச் சங்கை சொல்லி

ஞானமென்ன நிலைகாட்டி மூலங் காட்டி

நாதாந்த ஆறுமுக நிலையுங் காட்டி

மோனமென்ற வடிவேலின் முனையுங் காட்டி

முனையதிற் கலைநிறுத்தி முடிமேல் வில்லே.

(௫௪)

செல்லப்பா சதுரகிரி முடியிற் சென்று

நிலையான பொதிகையிலே வாசமாகி

உள்ளப்பா தாங்கி வின்னென் றாணி

உன் மனதில் நினைத்த தொருமந்திரம் தன்னை

சொல்லப்பா தியானமுடன் செபிக்கும் போது

சத்தமுடன் சித்திக்கும் அம்மாய் நின்று

சொல்லப்பா அஷ்டாங்க யோகத் தேகிச்

சிவாய திருபாதமதில் தெளிவாய் நில்லே.

(௨௨)

தெளிவான தெளிவதனில் தன்னைக் கண்டு
தீர்க்கமுடனிருந்து தவஞ் செய்ய வென்று
மழியா தவனுக்கிரக வரமு மீந்து
மார்க்கமுடன் மயில் வீரன் வடிவேல் கொண்டு
அழியாத ஆண்டவரை முடிமேற் சென்று.
அஷ்டகிரி பர்வதத்தில் ராசமாகி
ஒளிவாகி அண்டவெளி யெங்கும் தானாய்
ஓங்கார வடிவேலை யுவந்தான் முற்றே (௱௨)

சுப்பிரமணியர் ஞானம் - ௱௨
முற்றிற்று.

உ.

கடவுள் துணை.

எழுபத்திரண்டாவது.

மச்ச முனி சூத்திரம் ௭௨:

காப்பு.

ஆதிவே தாந்தமனேன் மணியே காப்பு
அருளான முப்பாழாம் வெளியே காப்பு
சோதியிலே முளைத் தெழுந்த சுடரே காப்பு
சுத்த வெளிக்கிப் புறத்தில் சுடராய் நின்ற
ஆதியென்று பேர் படைத்த பொருளுக் கெல்லாம்
வகையாகச் சுருக்கமொரு பதினைந் துக்குள்
நீதியுடன் சொல்லுகிறே னறிவுள் ளோர்க்கு
நிலையாக நாதவிந்துக் கருதிப் பூணே.

நூல்

பூணப்பா ஓங்கார முயிர் தாங்கச்சு
புகழான ஆதமது உயிர் காங்கச்சு
காணப்பா அகாரமது தீப மாச்சு
கனமான நாதமது பொருந்தப் பாரு

தோணப்பா யிப்படியே வாத வித்தை
சொல்லி விட்டேன் ஆட்சத்தை யாருக் சொல்வார்

கோணப்பா செகத்திலே யிணைப்ப மாணெ
கோடி தரம் வைத்தாலுங் கூடா தோடும்.
(௩)

ஓடுமது நொச்சி வெள்ளைப் பலமே யொண்ணு

உறவான தங்கமது இராக ணென்று

நாடிய தோர் உவட்சரந்தான் பலமே போடு

நலமான கெந்தியுந்தான் பலமே போடு

தேடிய தோர் சவ்வீரம் பலமே போடு

திடமான வெண்காரம் பலமே போடு

ஆடிய தோர் ஐந்து சுண்ண செயனீ ராலே

அரகரா ஒருசாமம் ஆட்டு வாயே.

(உ)

ஆட்டிடையே வில்லை செய்து ரவியில் போட்டு
ஆணுப்பு பெண்ணுப்பு கீழ் மேலிட்டு
காட்டாவின் முட்டை ஐந்தில் புடமும் நீறு
கந்தனைப் பிணைப் பெருத்து செய நீராட்டு
பூட்டாக ஒரு சாமம் ஆட்டிப் பின்பு
புகழாக வில்லை செய்து ரவியில் போடு
தேட்டான செங்கதிர் போல் செந்தூரம் காண்
திறமான வெற்றியிலே நாற்றுக் கொண்டே.

(ரு.)

உண்டான கெந்தி செம்பு செப்பக் கேளு
ஓதுகிறேன் கெந்தியின் கண் பலமே யொன்று
நன்றான வழி நெல்லிச் சாற்று லாட்டி
நலமாக வில்லை செய்து செயநீ ரோட்டி
பண்டாக வைத்து அன்னச் செயநீ ராலே
பதறாமற் கொச்சி வெள்ளைக் கவசங் கட்டி
தண்டான பச்சை வெள்ளை மேலே யப்பி
தயவாக கெந்தியொன்று வெள்ளை யெட்டே.

(ஆ)

எட்டிலே யிருக்கின்ற சோதி யாலே

யெருப்பியங் கவுளை தனிலே வைத்து ஊது

மட்டிலா நில்லாது சாம மொன்று

வகையோடே யெருக்கதனை யரைத்துக் கொண்டு

கெட்டியா யக்கி லொன்று செம்பு தானும்

கெடியாகத் தங்கத்திற் பாச்சு பாச்சு

சட்டமாய் பத்துக்கு ஒன்றே யாச்சு

சாதகமாய் மின்பெருத்துப் புடத்திற் போடே.

(௩)

போடதிலே வஞ்சுவாய் தப்பிற் றலைல்

போய்விடும் போட்ட சரக் கெல்லாந் தானும்

போடதிலே நியஞவு மக்கிற் றலைல்

புகழான வேதை யொன்ற சரக்குப் போகும்

போடதிலே நீடீ சையதி யெடுக்கில்லா விட்டால்

பொருளான வாதமெல்லாம் வீணாய்ப் போகும்

போடதிலே போச் சென்று விட்டு விட்டால்

புண்ணியமாந் தவமெல்லாம் கூடாவாரே. (சூ)

ஊரான கோபத்தைத் தீர விட்டால்
வாதமென்ற பேச்சு மொரு காதம் போகுந்
தீராத பிராணைய மில்லாப் பாவி
திரிலோகஞ் சென்றாலும் வாதங் காணேன்
கூடான குருவோடே யெதிர்த்த கோபி
கோடி தவம் செய்தாலும் ஞானங் காணேன்.
தேறான சரக்கதிலு மட்டு மாகில்.
திரண முந்தான் பாயாது திண்ணந் தானே.
(எ)

இன்ன முள்ளயே மவித்தை பிடைக்கண் பாரு

திறமாக வெள்ளிதனை வலக்கண் பாரு

வண்ண முள்ள வாலைபுர மகாரம் போரு

வாமத்தின் பக்கமது வகார மாச்சு

எண்ண முள்ள மேல் வீட்டிற் றிங்கென் றாணு.

ரகாரத்தின் தோன்றுமடா எட்டிப் பாரு

கண்ணிமையுங் கொட்டாமல் பார்த்தையானால்

காணுமடா வைத்தெருத்துத் தீபம் பாரே. (அ)

பாரிலே வங்காளப் பச்சையப்பா

பரிவாக சமமாகப் பலமுந் தூக்கி

கோவிலே மகுதிலையும் பலமுந் தூக்கி.

நெடிதான விணங்கள் தான் பலமுந் தூக்கி

தீரிலே உவர்ச் கரந்தான் பலமுந் தூக்கி

சிறப்பான கொக்கி வெள்ளை பலமுந் தூக்கி

காரிலே கால கண்டக் தப்பிப் போகும்

கனமனை வைந்து அன்னம் செய ரோலே.

(சுண)

ஆனமென்ற சரக்கது தானரு ணகை

மருகாக வைரீ தெருவிற் புடமுந் நீடு

கோபமென்ற வழலியுப்ப நாதந்தாலே

கொண்ணை யப்பா வாதமது குயிரதாகும்

சீலமென்ற ஞகத்தை யறியா தார்க்கு

செகமெல்லாந் திரிந்தாலும் வாதங் காணா

ஞேலமுடன் செந்தூரந் தன்னைத் தாக்கி

புத்தமனை வெளியிலே நாற்றுக் கொண்றே

(௰)

ஒன்றாக மனந்தன்னை நிறுத்த வேணு

மொருமனதாய் குருபதத்தைக் காக்க வேணும்.

பண்பாகப் பிறணியஞ் செய்ய வேணும்

பரிவாகத் தெரிசனையே பார்க்க வேணும்

நன்றாக விப்பரமே பகிஞென்றார் தான்

நலமாக செப்பினதோ ரருளைப் போற்றி

நன்றாகப் பார்த்துணர்ந்து வருவீர் மக்காள்

நயமான பிரகாச முண்டாம் பாரே. (கக)

மச்சமுனி சூத்திரம் - கக.

முற்றிற்று.

உ.

கணபதி துணை.

இருபத்தி மூன்றாவது.

மச்ச முனி சன்னி யொழும், அ.

—— x ——.

பூரணமாய் நின்ற பராசக்தி பாதம்
போற்றி. செய்தேன் புன்னையே பாதங் காப்பு
காரணமாய் மானிடர்கள் பிழைக்க வேண்டி
கர்த்தாவை மனுகேட்டு மருந்து சொன்னேன்
காரணமாய் நாதாக்கள் பதினெண் பேரும்
கட்டிவைத் தாரதின் பிறகு நூல்களெல்லாம்
வாரணமா யென் தாயார் உபதேசித்தாள்
வைத்தியந்தா னெட்டிலே பாடினேன் பார். (க)

S.I. 84

பாரடா யென் குருவின் கிருபை யாலே
பாடி வைத்தார் நூல்களிலே வனேகமுண்டு

ஆரடா தெட்சணா மூர்த்தி தானும்
அப்பனை முனிகளுக்கு வூட்டிச் சொன்னார்

சேரடா கொங்கணவ ரெட்டுக் குள்ளே
வடித்திட்டா ரெட்டுக்குள் சேர்ந்து கேளே.

(உ)

கேளப்பா மாண்டரே யின்னம் கேளு

இருமையாய் இருமூலர் எட்டும் பாரு.

மாளப்பா கருவூரார் எட்டும் பாரு

மைந்தனே சட்டமுனி எட்டும் பாரு

நாளப்பா போகருட எட்டும் பார்த்தால்

நலமாகத் தோணுமடா வைத்தியந் தான்

வாளப்பா பெருநூலில் நுழைய வேண்டாம்

அழகாக யிருக்குமே எட்டுந் தானே. (௫)

தானென்ற கன்றிபடல் பற்படாகம்

தப்பாதே சிந்தி முதல் சித்தா முட்டி

வானென்ற வாசனைவேர் வாளக்கி தானும்

வாமமான யமுத வல்லி வகைக்கி பணந்தான் சேரு

கோனென்ற வசம்புக்கு மிளகும் கூட்டு

கோமித்த திப்பிலியும் தேசி தானும்

ஆனென்ற வகைக்கி கழஞ்சி யொன்று

யஞ்சரையின் படிதண்ணீர் விட்டு காச்சே.

(அ)

காச்சியே ஒம் கிலியும் ஓம் சிவாய..

கனக்கவே மகேன் மணிதன் நாமஞ் சொல்லி

மாத்தியே தீருநீற்றில் உபதேசித்து

மைந்தனே யொருத்தில் போட்டாயானால்

பாச்சியே சாபமது நிவர்த்தி யாச்சு

பலிக்குமடா வெகு அருக்காய் பலிக்கும் பாரு

வாச்சுதே யரைச் சிரங்கை கொண்டாயானால்

வலுவான புத்துவலி யெல்லாம் போமே.

(௫)

போகுமடா வயத்தெரிவு குன்மங் காச்சல்

பொல்லாத வாவற்ற சன்னி யெல்லாஞ்

சாகுமடா சன்னி யென்ற தெல்லாம் போகும்

தப்பாத மூலிகையின் மெழுக்காலே

பாகமாய்த் தேனதிலே கூட்டிக் கொண்டால்

பறக்குமடா சகலசன்னி கண்டசன்னி

ஊகமாய் மாண்டவர வைத்தியோரே

மாட்டடா மெழுத்தை வழியாய்ப் பாரே,

(சுவ)

பாரப்பா தோக்கள் தன்னிக் கெல்லாம்
பாடிஞர் கியாழங்கள் சுருக்க மாக
ஆரம்பா பாடினதை குறிக்கித் தாதும்
அப்பனே சுருக்கமாய் எட்டிற் சொன்னேன்
சேரப்பா வயித்தியரே செய்து பார்த்து
திரமான சாபத்தை நிவர்த்தி பண்ணி
வாரப்பா பிச்சாபங் சுருக்கியப்பா
மைந்தனே தீட்சையுமு சொன்னேன் கேளே. (எ)

கோளப்பா பதினெண் பேர் பாரஞர்கள்

இருபையா எயவிடத்தே பிருத்தி வைத்தார்

நாளப்பா நோயறிந்து செய்தா யானால்

நலமாக வுனைப் போல வைத்திய மில்லை

மாளப்பா பெருநூலி லலைய வேண்டா

மைந்தனே சிறுநூலி. னாணிப் பாரு

வாளப்பா மானிடரே அருக்கஞ் சொன்னேன்

வகைது கையாம் மச்சமுனி பாடல் முற்றே, (அ)

மச்சமுனிவர் ஞாழம் - அ.

முற்றிற்று.

உ.

கடவுள் துணை.

எருபற்றி நான்காவது.

திருமூலர் கிரந்தி யெண்ணெய், அ.

—— ப ——.

காப்பு:

காதாகவே நந்தி தயவா யுரைத்த மொழி

மாதாவே யென்தாய் மனோன்மணி யின்றாள் போற்றி

ஆதாரமான அறுமுகத் தோன் பாதம்

வேதாந்த பூரணமு மெய்ப் பொருளுங் காப்பாமே,

நூல்,

ஆமென்ற நாதாக்கள் மாணிடர் கட்கு

அறியவே வயித்தியங்க ளனேகஞ் சொன்ன

நாமென்ற கோர்வைநூல் கிட்டா தென்று

சாதகமாய் அருக்கில் நூண்டாய் பாருவீர்கள்

கோனென்று யிப்புவும் தெரியா தென்று

குறிக்கி வைத்தாரதன் பின்பு யெட்டுதாறும்.

ஊனென்ற வுருவனெட்டில் திக்காதப்பா

மைந்தனே பதினெண் பேர் எழும்பாரே.

(க)

பாருமே வெள்ளருகு சித்ர மூலம்
பண்பாக நிலக்குமிழ் சங்கம் குப்பி

ஆருமே மலைவேம்பு செக்குப் பூடு
அன்பான பூவரசம் பட்டை இலை பருப்பு

கூறினேன் காய்ப்பூவு மைந்து · தாரும்
குருவான உ[illegible]சுக்கி லக்கி வெள்ளம்

பாரினிலே இவைகளையே சமனாய்ச் சேர்த்து
பண்பாக வரல் தன்னிலே யிடித்து வுண்ணே.

(உ)

உண்ணை பசகலிட அழுகிறது

உத்தமனே யிரண்டு வெள்ள மடாவில் விட்டு

பண்ணைக மூன்றுநா ளூற விட்டு

பரிவாக பிசைந்து வர கட்டிக் கொண்டு

கண்ணை ஆமணக்கின் யெண்ணைப் பரண்டு

கருவான சாறுபர யிரண்டதாக

உண்ணை மாகுசக்கு வெள்ளைப் பூண்டு

உத்தமனே பறங்கியுட பட்டைதானே,

(௫)

தானென்ற வகைக்கு நிறை மூன்றதாகும்

சாதகமாய்ப் பொழியட்டு மெழுகு பதமாக்கி

ஆமென்று - ராம் - உரீம் - உங் - கங் - ஓம் - நமசிவாயா வென்று

அப்பனே ஆயிரத்தெட் டுருதானேகி

கோமென்று வுருவேற சித்தி யாகும்

கூறுகை யெண்ணையில் நீர் போட்டாயானல்

வாமென்ற யெண்ணெயுட சாபம் நீங்கும்

மைந்தனே காலசிரங்கை யெண்ணெய் கொள்ளே.

கொள்ளவே கிரந்தி குஷ்டம் சூலை புண்கள்
கூடின வெட்டை முதல் மேகமெல்லாம்

தள்ளவே அரையாப்பு பிரமியங்கள்
சாதகமாய் ரசக்கட்டு யெல்லாம் போகும்

மெள்ளவே யெண்ணையடா மூன்று நாளும்
வென்னீருஞ் சோறுமடா கூட்ட வேணும்

உள்ளபடி சொன்னனடா மருபத்திய முன்றாகும்
உத்தமனே ஏழாநாள் தண்ணீர் வாரோ,

(௫)

வாரப்பா யின்னு மொரு சூட்சமாக
மைந்தனே சுருக்கத்தி லெண்ணெய் சொல்வேன்

சேரப்பா வரசினுட மூலந் தானுந்
திறமான காரமிட்டு அடுபியில் ஆறப் போட்டு

சாமப்பா பிசைந்து தானாய் பதனில்
சாதகமாய் வெள்ளருகு சாறு நாழி

மாரப்பா காஞ்சிச்சாற் நாழியாகும்
மைந்தனே குப்பிச்சார் பதயறை தான் பாரே.

(கீ)

பாறான மிளகு அக்கி வெள்ளைப் பூண்டு
பாங்கமாய் வகைக்கு பலமுன்ற தாகும்

காரான பரங்கிப் பட்டை நாசிடை தான்பத்து
கருவாக பொரிபண்ணி யெண்ணை படிரெண்டு

பூரான மெழுகுபதம் ஒரு விரகில் தானும்
விவரமாய் நாளொன்றுக்கால் படிதான் கொள்ளு

வேரா மூன்றுநாள் கொண்டா யாலில்
வெகு அருக்கு தைலத்தின் குருக்கித்தானே.
(௭)

தானே இதுகளுக்கு சித்தியாக
சாதகமாய் சிவாயநமா அங்கிம் - உங்கிம் சியென்று
கோனே விநாயகனைப் பூசை பண்ணி
குருவென்று யெண்ணெ வைத்து கொண்டு கொண்டு
தீனே வினைருக்கி கொடா தெயப்பா
சுபிருதாவாய் போகு மென்றன் குருதான் சொன்னீர்
தானே மேகத்தில் பிறந்த போகம்
சதா குருவின் யெண்ணையிலே நிருமுற்றே (அ)

— திருமூலர் இரந்தியெண்ணெய் - அ.

முற்றிற்று

உ.

சிவமயம்.

எழுபத்தைந்தாவது.

திருமூலர் நாதாந்தக் குறிப்பு, ௭௧.

அடியாகி யண்ட ரண்டத் தப்பாலாகி
அகார மெனு மெழுத்ததுவே பாதமாகி
முடியாகி நடுவாகி மூலந் தன்னில்
முப்பொருளாந் தாங்கி முதலுமாகிப்
படியாகி முப்பாழற்று படிக்குமப் பாற்
படிகடந்த பரஞ்சோதிப் பதியுமாகி
அடியாகி மூலமதே அகார மாகி
அவன வனாய் நின்றநிலை யனுவதாமே (௧)

அணுவாகிய வண்வாளா யல்லா மாகி
அருவுருவு முமையாகி யகண்ட மாகிப்
பொதுவாகிப் பல்லுயிர்க ளனைத்துக் கெல்லாம்
புகலிடமா மெய்ப்பொருட்கு மூல மாகி

மதுவாகி வண்டாகிச் அவை யுமாகி
மலராகி மணமாகி மதிக்க வொண்ணா
அதுவாகு அகாரமதே மூலமாகி
அகண்டமெல்லாந் தாங்கி நின்ற மம்பரமூலமாமே

மூலமெனு மாதார வட்டங் காணே
மூச்சடரு முக்கோண மூன்றுமடி
சீலமெனுஞ் சிவலிங்க பாதத் தீர்த்தம்
திருவடி யாந் திருமேனி நடனமாகும்
கோலமுட னண்ட மெல்லாந் தாங்கிக் கொண்டு
ஜி. கொடுந்து விட்டசும்பமதாய் மேலே தேக்கி
ஆலமுண்டாண்ட மெல்லாங் காணய் நின்ற
அகர முதலவ் வெழுத்தை அறிந்து பாரே.
(௩.)

அறிந்தது வந்தற் பரமே யகாரமாகி
மறிவுடைய உகாரமே இற்பரமதாகும்
பிறிந்ததுவ் வுலக மெல்லாஞ் சமையந் தாமும்
பேதமெனுங் கருவிவகை யெல்லா மாகும்
அறிந்ததுவும் அகாரமெனும் பாதந் தன்னைப்
அமமுமு யென்ற ஞானமு மறிந்து நோக்கே
(௫)

நோக்கமுடன் மூலமெனும் பாதந் தன்னை

னுட் பொருளாஞ் சிற்பரத்தி னூடே நோக்கித்

தீர்க்கமுட னாதார வகையுந் தாண்டித்

திருநயனம் நாசி நெற்றி நடுவே பார்த்துப்

போக்கறிந்து யிந்த நிலை நோக்க வல்லார்

புரிசடை யோன்றன் னுடைய புதல்வராவார்

ஆக்கமுட னெறு சுடர்போற் குருவைத் தானே

அநுதினமும் நோக்கி நிற்பா ராசானே.

(௫)

ஆசானு மீசானு மொன்றே யாகும்

மவுனமு மொன்றாகும் அதுதானாகும்

பேசாத மந்திரமு மிதுவே யாகும்

பேரொளியின் வடிவாகும் பேருமாகும்

நேசாரும் கலைகளெல்லாந் தானே யாகும்

நிலையான ஓங்கார பீடமாகும்

பீசானை யாசானுயிக் காணும் போக்கு

பின்படுடன் கைலாச மெய்தலாமே.

(சா)

எய்தரிய பரசிவத்தை மேலாந் தன்னில்

லிருசுடரு முதிக்கு தொடங்கு மிடமே யென்று

மெய் தொழுயுங் அழி முனையே கம்பமாகி

மெய்ப் பொருளாஞ் சோதியென மேவி நிற்கும்

யிவ்வகையே மூல மெனும் பாதந் தன்னை

யிரு நேர மற்றிடத்தே யாரஞ்சி காணே.

(௭)

கண்டது நான் பேரொளியின் காட்சி யாகுங்
காணரிய பொருளா இங் காட்டும் போது
ஆண்பெண்ணாய் அலியாகி அருவ மாகி
அப்பாலுக் கப்பாலா யமர்ந்த சோதி
விண் பயிலும் வேதமெல்லாந் தேடிக் காண
வெறும் பாழதாகியே மேவி நின்றோ
செண் பயிலுஞ் செகசோதி மூலந் தன்னை
தேடரிய பாதமென்றே தெளிந்து கேக்கே.
(அ)

தெளிவரிய பாதமது அகார மாகி
சிற்பர முந்தற் பரமுந் தானேயாகி
அறிவரிய சோதியது தானே யாகி
அருவுருவ முருயாகி யமர்ந்து நின்று
ஒருவரிய முதலாகி மூலமாகி.
முச்சுட ருந்தானாகி முழுந்த சோதி
அழிவினிலே முனையாகிக் கோப மாகிச்
சொல்லரிய வெகுதி தென்றே தெரிந்துப்பார்நீ (௫)

தொகுப்பது தான் மந்திரங்கள் கருவி நூல்கள்
சொல்லரிய தத்துவங்கள் தன்னை யெல்லாம்
வகுத்துடனே பித்தை யெல்லாங் கண்டு நீங்கி
அகமான உடலுயிரை வகையாற் கண்டுப்
பகுப்புடனே சேராமற் பாதந் தன்னைப்
பரகதிக்கு வழியெனவே பற்றிக் கொண்டு
விகற்ப மில்லா மூலமதில் நின்ற சோதி
மேலான பாதமென்றே மேவி நில்லே (ம)

மேவிய தோர் சற்குருவின் பாதந் தன்னை
மெய்ஞ்ஞான மென்றதனை மேவிக் கொண்டு
ஆவியுடல் காயமெல்லா மறிந்து பார்த்து
அந்தகர் வரவென்றே அறிந்து கொண்டு
பாவினை யுமான தெல்லாம் விட்டு நீங்கிப்
பகலிரவு மற்றிடத்தே கருத்தை வைத்துச்
சீவினையுஞ் சிவந்தனையு மொன்றாய்த் தானே.
திருமூலர் பாதமென்றே திடமாய்க் காணே.

(௧௧)

திருமூலர் நாதாந்தக் குறிப்பு - ௧௧.

முற்றிற்று.

—.

கடவுள் துணை.

அருபத் தாறுவது.

கொங்கணர் முக்காண்ட சூத்திரம், க.எ.

செப்புகிறேன் மனக்காலே தலமு மாச்சு

சேர விழலாவதுவு மனமே யாச்சு

ஒப்புகிறேன் மாயமெல்லா மனமே யாச்சு

ஓகோ கோசத் தலந்தான் மனமே யாச்சு

அப்பு நிருப்பது போல் மனமே யாச்சு

அகண்டத்தி சென்ற நன்று லதுதான் போச்சு

கொப்புகிறேன் மனம்விட்டால் மௌனம் போச்சுக்

கொள்ளை யிந்த நூலை விட்டால் மௌனம் போச்சே.

போச் சென்று விடுக்காதே மௌன மார்க்கம்

புகழ்நாய ஞன்னையுமே புத்திமானா யென்று

மூச் சென்று பிராணயர் முன்னே சொன்னீர்

முதிர்ந்தபின் செப்புகிறேன் முயர்ந்து கேளு

வாச்சதென்ற மூலத்தில் அகார மீசன்

மருவுகின்ற உகாரமது சக்தி யாச்சு

சூச் சென்று யிரண்டு மொன்றியக் கூட்டுறவு தான்

குறியொத்த மௌனமது கூட்டு கூட்டே.

(உ)

கூடப்பா மூலத்தை முந்தி முந்தி
குறையாமற் பரிச் சென்று லிங்கங் காணும்

நீடப்பா லிங்கமது நந்தி நந்தி
நேராகவே லிதழும் விரிந்து காணும்

உறடப்பா பிறையொட்டிச் சுழிமுனையி னூடே
ஓகோகோ அங்கத்தில் மௌன மட்டும்

தேடப்பா அசைந்து நின்ற மௌனத் தாலே
சோமசடை வசைந்தாட நடனம் பாரே.
(௫)

பாரப்பா இதை யொட்டி அக்கினி யினுள்ளே
பாங்கான மௌனத்தைத் தாக்கு நன்றய்
நேரப்பா சதா சிவனும் நிர்த்தஞ் செய்வார்
நிலையான சிவகாமி நின்று பார்ப்பாள்
காரப்பா அவ்விடத்தை நிலைத்து நித்தமுங்
கார்த் தாக்கார் பானபலத்தைக் காணலாகுங்
சேரப்பா யிதை யொட்டி அறிவு மேலஞ்
சேர்ந்தோர்கள் வரிசையினஞ் செப்புவேனே.
(௫)

செப்புகிறேன் நிவுக்கின் மௌன மூன்று
சேர்ந்தமனஞ் சேறமட்டுஞ் திரமாய் நில்லு

செப்புகிறேன் அன்னமென்று லெனிந் தோன் மைந்தா
சேர்கிறதும் தவர்கிறது மிதுக்குப் பாரு

செப்புகிறே னறிவுடனே மூலங் கண்டால்
தேகமில்லை கற்பூர தேக மாச்சு

செப்புகிறேன் ஆலயத்துள் சிவன்றன் வந்து
திரபடி யன்னங் கொடுக்கையிலே வுண்ணலாமே

உண்ணலா மென்று சொல்லி அண்ணருண்டார்

ஓகோ கோயானு மிந்தப் படியே யுண்டேன்

கண்ணலார் மனம் படைத்த மாணிக்கா கேள்

கறையேறப் போரதெப்போ கலந்து நீங்க

மண்ணாசை விட்டுல் லோமகி பாகேரு

மார்க்கமாமம் பாளிகுட்டம் பாரு

விண்ணெல்லாம் வெளியாச்சு அலாவலாச்சு

விரைந்தேற மௌன மென்ற யோகிதானே. (சா)

தானென்ற வேணி வித்தை பத்தாம் தீட்சை

சாதகமா யுலகத்தோர் காணர் காணர்

பானென்ற மதுவை யுண்பார் பூசை செய்வார்

பலபலவாய் மந்திரத்தைச் செபிப் பாரப்பா

கோனென்ற குருகாணர் பொருளுங் காணர்

குவிந்த விடங்களுங் காணர் குருட்டுவாமே

வானென்ற யடமெல்லாம் ஊமை பீடம்

வாங்கையிலே ஆனந்த அறிவுங் காணே.

(௭)

அறிவானதே தென்னில் மைந்தா கேளு
ஆருமல்ல ஆருமல்ல ஆகாராந் தான்

பறிவாகவது கடந்தால் கண்ட மப்பா
பெயரென்ன சொல்லுவேன் பேணிக் கூடு

மறிவாகக் கூடாட்டால் வாத சித்தில்
மயங்கியல்லோ வெகுசனங்கள் மாண்டு போனார்

நெறியாகச் சொல்லி வந்தேன் கண்டந் தோறும்
நேராகவே கட்டியில்லை மௌனந் தானே. (அ)

மௌனமுனி அறிவினைக்கொள் நிதமுந்தாண்ட
மகத்தான அகண்டமுக லறிவிற் சேர்க்கு

மௌனமுனி மௌனத்தே மௌன முண்டு
மகத்தான சொல்லாய்க்க மௌன முன்ன

மௌன முன்ன மௌனமாகு மாகி யற்ற
மௌனமது வந்து தோன்று மௌன முன்னு

மௌன முன்னும் வரிசையிது மக்காள் கேளு
வாய்மூட வொங்கி நிற்கு மார்க்கங் காணே.

(கூ)

கடவுள் துணை.

ஏழுபத் தாறு வது.

கொங்கணர் முக்காண்ட சூத்திரம், க.எ.

---×××---

செப்புகிறேன் மனத்தாலே தாவு மாச்சசு

சேர விழ லாவதுவு மனமே யாச்சு

ஒப்புகிறேன் மாயமெல்லா மனமே யாச்சு

ஓகோகோ சஞ்சலந்தான் மனமே யாச்சு

அப்பு நிருப்பது போல் மனமே யாச்சு

அகண்டத்தி சென்றதன்று வதுதான் போச்சு

கொப்புகிறேன் மனம் விட்டால் மௌனம் போச்சுக்

கொள்கை யிந்த தாலை விட்டால் மௌனம் போச்சே.

போச்சென்று விடுக்காதே மௌன மார்க்கம்
புகழ்நாய ஞானையுமே புக்தி பொருளா யென்று
மூச்சென்று பிராணைய முன்னே சொன்னேர்
முதிர்ந்தபின் செப்புகிறேன் முயர்ந்து கேளு

வாச்சு தென்ற மூலத்தில் அகார மீசன்
மருவுகின்ற உகாரமது சக்தி யாச்சு

கூடச்சென்று இரண்டு மொன்றுமேய்க் கூட்டுணர்ந்தான்
குறியொக்க மௌனமது கூட்டு கூட்டே
(௨)

கூடப்பா மூலத்தை முந்தி முந்தி

குறையாமற் பரிச்சென்று லிங்கங் காணும்

நீடப்பா லிங்கமது நந்தி நந்தி.

நேராகவே விரகும் ஊர்ந்து காணும்

உறடப்பா பிறை யொட்டுச் அது முனையினூடே

ஓகோகோ அங்கத்தில் மௌனமட்டும்

தோடப்பா அசைந்து நின்ற மௌனத்தாலே

சோமசடை வசந்தாட நடனம் பாரே. (நு)

பாரப்பா இதையொட்டி அக்கினியி னூர்ளோ
பாவிகாக மௌனத்தைத் தாக்கு நன்றாய்
நேரப்பா சதாசிவனும் நிர்த்தஞ் செய்வார்
நிலையான சிவகாமி நின்று பார்ப்பாள்
காரப்பா அவ்விடத்தை வைத்து நித்தம்
கார்த்தாக் காற்பலா பலத்தைக் காணலாகுங்
சேரப்பா யிதையொட்டி அறிவு மூலஞ்.
சேர்ந்த~~மனை~~ தோர்கள் வரிசை யினஞ் செப்புவேனே.

(அ)

செப்புகிறேன் நீங்கள் மௌன மூன்று

சேர்ந்த மனந்தோ மட்டும் திரமாய் நில்லு

செப்புகிறேன் அன்னமென்ம வெளிக்கோன் மைந்தா

சேர்கிறதும் தவர்கிறது மிதுக்குப் பாரு

செப்புகிறேனே நீயுடனே மூலம் கண்டால்

தேகமில்லை கற்பூர தேக மாச்சு

செப்புகிறேன் ஆலயத்தில் சிவன் முன் வந்து

திரட்டு பன்னாங் கொடுக்கையிலே பண்ணலாமே.

உண்ணவா மென்று சொல்லி அண்ணருண்டார்

ஒகோ கோயாது மிந்தப் பழயே யுண்டேன்

கண்ணவர் மனம் படைத்த மாணிக்கா கேள்

கறை யேறப் போர தெப்போ கலந்து நீங்க.

மண்ணிசை விட்டல் லோமஸிடா கேரு

மரிக்க மாம்பானி இட்டம் பாரு

விண்ணெல்லாம் வெளியாச்சு வுலா வலாச்சு

விளைந்தேற மௌனமென்ற யேணி தானே.

(சூ)

நானென்ற யோனி வித்தை பற்றாந் தீட்சை

அரககமாயிரகத் தோர் காணீர் காணீர்

டானென்ற மதுவை யுண்டார் பூசை செய்வார்

பாவமாய் மந்திரத்தைச் செபிப் பாரப்பா

கோனென்ற குருக்களர் பெருங்கூங் காணீர்

கினிர்க்க விடங் சிகல்காணீர் குருட்டு வாமி

ஊனென்ற யிடமெல்லாம் ஊமை பீடம்

ஊமைகையிலே ஆனந்த அறிவுங்காணே.

(ரு)

அதிகாலைதே தென்னில் மைக்கா கேரு
ஆருமல்ல ஆருமல்ல ஆசகாரார்க்கார்.

பதிவாகவழு கடக்காஸ் கண்ட மப்பா
பெயரென்ன சொல்லுவேன் பேணிக் கூடு

மதிவாகக் கூடாட்டாஸ் வாத இக்கில்
மயங்கியல்லோ வெகுசனங்கள் மாண்டு போனார்

நெதியாகச் சொல்லிவந்தேன் கண்டத் தோறும்
ஷோகவி கட்டியில்லை பெளனாந்தானே.

(அ

மௌனமுனி அறிவிலோக்கர் நிகமுந் தாண்ட

மகத்தான அகண்ட முத லறிவிற் சேர்க்கு

மௌனமுனி மௌனத்தே மௌன முண்டு

மகத்தான சொல்லாங்கே மௌன முண்ண

மௌன முண்ண மௌனமாகு மாசியற்ற

மௌனமது வந்து தோன்று மௌன முண்ணு

மௌன முண்ணும் வரிசை யது மக்காள் கேளு

வாய் மூட வோங்கி நிற்கு மார்க்கங் காணே.

(சூ)

காணப்பா மௌனத்தில் அடைந்த பேர்கள்

கைக்கொட்டா திபம் போலொளியைக் காணும்

பூணப்பா அறிவினுள்ளே அடைந்த பேர்கள்

புகழாக ரவி போலக் கோடா கோடி

ஊணப்பா அகண்டத்தில் அடைந்த பேர்க

ளொரு கோடி ரவி மதியும் உன்னி போலாக

தோணப்பா தொந்தி கொண்ட ஜோக்கள் கோடி

சொற் பெரிய பூரணத்தின் சோதி தானே.

(ம)

நானென்ற பூரணத்தின் சோதியைத் தானோக்க

சமாதியுற்றோ மருந்துறைத்த பொருளிதிலே

ஊனென்ற வெளியெல்லாம் நாத மாகி

வாய் திறந்து பேசாத நியமமப்பா

சோனென்ற யெனை யீன்ற யென் சொன்னோர்

சொல்லியந்தப் படி சென்று யானுங் கண்டேன்

ஊனென்ற வுடம் பெருக்கி மாணிக்கா கேள்

உண்ணியுண்ணி உரைத்து சித்த மோங்கிடுமே

(௧௧)

ஓங்கிடீர் மயங்கிடீர் மௌனம் பூட்டில்

ஓகோ கோ மயக்கமில்லை திருநாயில்லை

தேங்கிடீர் தேங்கிடீர் மௌனமு முன்ன

சித்தியல்லை அத்தியில்லை சேரவொன்றிய்

வாங்கிடீர் மௌனவிதி மாய சித்தி

மணிபோ லெனு தமங்கே சத்திக்கும்பரர்

தூங்கிடீர். தூங்கிடீர் நாதாந்தத் தூனே

அத்தசை தன்னியத்திற் றூக்கங்காணே.

(கஉ)

காணப்பாவிதை விட்டு யோகம் பார்த்தார்

கறையற்ற சமுத்திரத்தின் தவளை போலாம்

ஊணப்பாவிதை விட்டு ஞாணம் பார்த்தா

ஞுக்கமனை மனக்குறங்கு யிருத்துக் கண்ணுந்

தோணப்பா யிதிலே அகண்டங் கூறுக்

சொல்லிவந்தேன் சொல்லிவந்தேன் மௌனமுண்டு

தூணப்பா குருவாகு மௌன யோகக்

ஆட்சத்தை யறியாட்டால் ஞாணம் போச்சே.

(கங)

போச்சென்று யிந்தபடி அடியேன் சொன்னேன்

புகுற்ற பெரியோரே கோபம் வேண்டாம்

வாச்சென்று முக்காண்ட மடியேன் சொன்ன

அரும் பொருளின் தப்புக்கா மடியின் மேலே

யாச்சென்று கோபம் வந்தால் மைந்தனென்று

மகத்தான கருணையினில் மாற்று மாற்றம்

வோச்சென்று பின்னாலா வுரைத் தகர்மம்

ஓங்கிய தோர் மனிதர்க்கும் குருவுக் காச்சே.

(கரு)

குரு பதத்தை போற்றியிரு பதியிலேறிக்
கூடுகைப் பதியினுள் மூவரையும் போற்றி
கருவூரார் நிறைத்தித்தை அறிந்து தீர்த்து
கரைகண்ட பெரியோர்கள் பதத்தைப் போற்றி
இருவரைத்தமின் நூலைப் பார்த்தோ ரெல்லாம்
சிவயோக முறைப் படியே சித்தியாக.
பருகின்ற நாளொன்றி பராபர மாவர்
பாழுயதோர் முக்காண்டம் பதினேழாம் முற்றே.

முக்காண்ட சூத்திரம் - கஎ.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

எழுபத்தேழாவது.

சொக்கனார் மெய்கண்ட திருமந்திரம்: அ.

— x x x —

உரையற்ற தொன்மை அரை செய் முமைகாள்
கரையற்ற தொன்மை சுரை சுனை வாகுமே
இரையற்ற நீர் போல் இன்மை தெளி வோர்க்கு
புரையற்றிருக்கான் புரிசடை யோனே. (க)

மாதவ முக்திடம்.
மாட்சிமை யாவது ~~மனமே தெளிந்திடம்~~
மாட்சிமை யாவது மனமே தெளிந்திடம்
மாட்சிமை யாவது. மாண்புடை முக்தியே

(உ)

நான் வகை யற்றபின் னுரை வரைவது.
நாதின வினை பின் னுரை நினை வது
காமனை வென்றகண் ணுரை புகப்பது
தூய்நல் மொழி வாசகத் சொல்லு மொன்றிசரே.

(ரூ)

மனம் விரிந்து குவிந்தது மாதவம்
மனம் விரிந்து குவிந்தது மன்னுயிர்
மனம் விரிந்து குவிந்தது வாயுவாம்
மனம் விரிந்துரை மாண்புடம் முக்தியே.

(அ)